

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ
Προληρωαία
 Εν Ἑλλάδι Δρ. 10
 Εν τῇ Ἀλλοδαπῇ Φρ. 12

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΑΠΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΒΔΟΜΑΣ
 Εν τῷ Μουσείῳ ἀριθ. 6.
 Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται
 λεπτῶν 20.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡμερολόγιον (ἐκκλησιαστικά, ἱστορία).
 Αἱ ἐκλογαὶ ὑπὸ Μ. Α. ΜΗΤΣΑΚΗ.
 Σκέψεις ἐπὶ τῆς ἐν Τήνῳ πανηγύρεως ὑπὸ
ΙΩΑΚΕΙΜ ΒΑΛΑΒΑΝΗ.
 Ἔργα καὶ ἡμέραι ὑπὸ Α. Γρ. Κ.
 Ἐβδομάς.
 Ἡ Ἀφελὴς (μυθιστορία τῆς **Henry Gréville**)
 μετάφρασις.
 Προσθήκαι καὶ παρατηρήσεις εἰς τὰ περὶ
 Δαντὸν Φιλισπιδίου γραφέντα ὑπὸ ΠΕΡ. Γ. ΖΗΤ-
 ΑΕΝΤΗ.
 Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά.
 Τὸ ἄλσος τοῦ Βύρωνος ὑπὸ Κ. Γ. Ζ.
 Παρεκβάσεις, ὑπὸ Ι. Μ. Δ.
 Ἀπαντήσεις ἐννυ ἐρωτησίων.
 Ἡ βιομηχανία τῶν ἐρίων ὑπὸ Ν. ΣΩΦΟ-
 ΚΙΑΔΟΥ.
 Πνευματικαὶ ἀσκήσεις. — Ἀλληλογραφία.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

(7 Ἀπριλίου).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ.—Τῶν Μυροφόρων (ἴδε τόμ. Α', ἀρ. 8). Καλλιόπιου τοῦ Μάρτυρος καὶ Ὁσίου Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης.
 [Ὁ Καλλιόπιος, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας ἑμάρτυρος σταυρωθεὶς ἐπὶ Μαξιμιανῶν.
 Ὁ δὲ Ὁσίος Γεωργίος, μοναχὸς ὢν, διὰ τὰς μεγάλας ἀβουίας ἀρετὰς ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Μυτιλήνης; σοφῶς ἐλέγχετο τοὺς τότε εἰκονομάχους βασιλεῖς].

ΙΣΤΟΡΙΑ. 1824. Θάνατος τοῦ Βύρωνος.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Καθ' ἣν στιγμήν θά παραδίδωνται εἰς τὴν δημοσιότητα αἱ γραμμαὶ αὗται, ἀμφιβάλλομεν ἂν θά εἴνε πολλοὶ οἱ βερουτιανοὶ ἢ οἱ ἰδιότροποι, οἱ ὁποῖοι θά ἔχουν τὸν καιρὸν ἢ τὴν ὄρεξιν νὰ τὰς ἀναγνώσουν. Τίς δύναται νὰ χρονοτριβῆσῃ μὴ σπεύδων εἰς τὴν βοήθην τῆς ἀρχομένης πολιτικῆς πανηγύρεως, ἥτις τὸν καλεῖ ἤδη; Ἡ ποθητὴ ἡμέρα ἐφθάσε τέλος πάντων· αἱ κάλπαι ἐτοποθετήθησαν μυριάριθμοι ἐν πυκναῖς συστοιχίαις καὶ χαίνουσι ἀναμένουσαι τὰ σφαιρίδια· οἱ κώδωνες, ἢ ἐν ταῖς μικραῖς ἐπαρχιακαῖς πόλεσι καὶ κώμαις ὁ κῆρυξ, ἀπὸ τῆς ἡοῦς ἐξήγγειλαν εἰς τοὺς κατοίκους τὴν ἐπίσημον εἰδήσιν καὶ προσεκάλεσαν τοὺς πολίτας εἰς ἐνάσκησιν τοῦ δικαίωματος, ὅπερ συγχρόνως εἶνε καὶ ὑποχρέωσις αὐτῶν· τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ αἱ ἐκκλησιαί, αἱ κατὰ νόμον φιλοξενουσαι τὰς κάλπας καὶ τοὺς ἐκλογεῖς, ἤνοιξαν τὰς πύλας τῶν· καὶ ὁ ἀνατέλλων ἥλιος τῆς 7ης Ἀπριλίου, εἰσδύων διὰ τῶν ὕλων τῶν παραθύρων αὐτῶν, ἀναλάμπει ἐπὶ τοῦ στίλβοντος λευκοσιδήρου καὶ φωτίζει καθ' ἅπαν τὸ κράτος τὸ αὐτὸ παράδοξον θέαμα. Αἱ τελευταῖαι ὑ-

ποσχέσεις δίδονται, αἱ τελευταῖαι χειραψαί ἀνταλλάσσονται, τὰ τελευταῖα βλέμματα διασταυροῦνται, τὰ ἔσχατα μέσα τίθενται εἰς ἐνέργειαν. Ὁ καιρὸς τῶν ὑπολογισμῶν, τῶν διαπραγματεύσεων, τῶν συνεννοήσεων, τῶν λόγων παρήλθεν· ὅ,τι ἔγεινεν ἕως τότε, ἔγεινεν· ἡ παραμονὴ ἦτο τὸ ὕστατον ὄριον, ἡ ἀκροτάτη προθεσμία τῆς προπαρασκευαστικῆς βασιάνου· ἐφεξῆς δὲν ὑπολείπονται ἢ αἱ μεμετρημέναι ὄραι τῆς ἀγωνίας· ἡ ψηφοφορία ἤρχισεν.

Ἄς ὑποχωρήσῃ πρὸ τοῦ ὕψους τῆς ἀληθοῦς ἐθνικῆς ἐορτῆς οἰονδήποτε ἄλλο θέαμα, οἰαδήποτε ἐργασία, οἰαδήποτε σκέψις, οἰαδήποτε ἀνάγκη· ἄς καταλίπῃ ὁ γεωργὸς τὸ ἄροτρον, ὁ ἐργάτης τὴν δίκελλαν, ὁ λόγιος τὴν γραφίδα, ὁ σιδηρουργὸς τὴν πυράγραν, ὁ ἱατρὸς τὴν λαβίδα, ὁ δικηγόρος τὴν δικογραφίαν. Ἄς κατέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὕψηλοῦ μεγάρου τοῦ ὁ εὐγενῆς πλούσιος καὶ ἄς ἀνέλθῃ ἀπὸ τοῦ ταπεινοῦ ὑπογείου τοῦ ὁ πτωχὸς χειρῶναξ. Ὅλοι ὅσους ἀνυψῶναι ἢ καταγωγῆ, ἢ ὕλική καταστάσις, ἢ ἠθικὴ θέσις, ἢ διανοητικὴ ἰσχὺς ἢ ἡ σωματικὴ ῥώμη ἄς ἔλθωσι πρῶτοι διὰ νὰ ἴδωσι καὶ νὰ αἰσθανθῶσι κατὰ πῶσον δύναται νὰ τοὺς ὠφελῶσιν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ πάντα ταῦτα. Ἄς διαγκωνισθῶσι πρὸς τὸν ὑποβεβρεγμένον οἰνοπῶλην, ἄς ψαύσωσι τὴν χεῖρα τοῦ ὀδοκαθαριστοῦ, ἄς συνθλιθῶσι παρὰ τὸν κυρτὸν γέροντα, ἄς προστριβῶσι εἰς τὴν κασίαν τοῦ ἀγρότου. Τί ἔκαμαν τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὴν δύναμιν τῶν; Εἶνε ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς ἀπολύτου ἰσότητος. Εἰς τὸν σκοτεινὸν τῆς κἀλης μυχὸν τὰ σφαιρίδια καὶ τούτων καὶ ἐκείνων συναναφύρονται εἰς ἀόριστον καὶ ὁμογενῆ μάζαν. Ὅλα ἔχουσι τὸ αὐτὸ βάρος, τὴν αὐτὴν διάμετρον, τὸ αὐτὸ χρῶμα, τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν, τὴν αὐτὴν ἀξίαν. Τίς δύναται νὰ διαχωρίσῃ αὐτὰ ἢ τί πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα εἰς ποῖον ἀνήκει· τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο, ἐκ τίνος χεῖρός ἐρρίφθη τοῦτο ἢ ἐκ τίνος ἐκεῖνο, ἢ τίς λογισμὸς ἐκίνησε τὸν βραχίονα τοῦ ψηφοδότου;

Οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται οὐδέποτε ἠρώτων πόσοι εἶνε οἱ ἐχθροί· ἀλλὰ τίς ἐνδιαφερόμενος δὲν θά ἐρωτήσῃ τοῦτο πρῶτον καὶ μόνον μετὰ παλμῶν προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ κἀλπῃ τοῦ σφαιριδίων; Καὶ τίς θά εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις, ἐπιτυχῶν ἢ ἀποτυχῶν, δὲν θά κύψῃ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ἰσχυροτέρας τῶν βασιλισσῶν, τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Καθολικῆς Ψηφοφορίας;

Θά κύψῃ, ἀλλ' ἂν εἶνε ἐκ τῶν ἀποτυχόντων, ἢ καμπύλη τοῦ αὐχένος αὐτοῦ θά ὁμοιάζῃ ἐκείνην, ἣν διαγράφει ὁ αὐχὴν τοῦ κατατομουμένου, καθ' ἣν στιγμήν

καταπίπτει ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἠκονημένη μάχαιρα τοῦ νόμου. Ἐδῶ λοιπὸν ἐπέπρωτονά καταλήξουν τῶν ἡμερονυκτίων ἡ ἀκαταπόνητος ἐγγήγορσις, τόσαι ἐλπίδες, τόσαι προσπάθειαι, τόσοι ἰδρώτες, τόσαι δαπάναι, τόσαι ταπεινώσεις; Τοῦτο λοιπὸν προεδήλουν τῶν σπουδαίων κομματάρχων ἢ ἐκθυμὸς ὑποστήριξις, τῶν συντεχνιῶν ἢ σύμπραξις, τῆς κυβερνήσεως ἢ ἐπιβολή, τῆς ἀντικοπιτεύσεως τὸ γῆτρον, ὅλη ἡ φαινομένη ἐκείνη ἰσχὺς καὶ ἡ μεθύσκουσα δημοτικότης; Πῶς ἐχάθη οὕτως ἐπὶ ματαίῳ κ' ἐξητημίση διὰ μιᾶς τάσῃ μακρῶν ἐναυτῶν ἀπαυστῆς ἐργασίας, τόσαι ἀτομικαὶ καὶ φίλων αἱ κάλλιστα ἐσταθμημέναι ἐνέργειαι, τῶν συντέκνων καὶ τῶν ἀναδόχων ἢ πληθὺς, τῶν ἐπὶ δικαστηρίου ὑπερασπισθέντων, τῶν ἐκ τῶν φυλακῶν χάριν αὐτοῦ ἀπολυθέντων ἢ τῶν δωρεὰν ἰαθέντων αἱ ἑκατοντάδες; Ἡ ἀγρυπνία ἐχάραξε περὶ τοὺς θολούς αὐτοῦ ὀφθαλμούς ἀπαισίας πελιδνότητος κύκλον· ἡ κόπωση ἀφείλε τὴν ἐλαστικότητα καὶ τὴν εὐκνησίαν ἀπὸ τῶν ἀγκυλωθέντων μελῶν αὐτοῦ, ἐξήντηλας τὴν ζωτικότητα τοῦ σώματός του, ἀποσυνέθεσε τοῦ προσώπου τοῦ τοὺς χαρὰ κτήρας· τὸ κατακίτρινον δέρμα τοῦ ἀπεξηράνθη ὡς ἀρχαία μεμβράνη· αἱ χεῖρες τοῦ καταπίπτουσι παράλυτοι καὶ ἀλγούσαι ἐκ τῆς διαρκούς κινήσεως, τῶν βητορικῶν σχηματῶν ἢ τῶν περισφιγῶν τῶν ἐκλογῶν· οἱ πόδες του, οἱ τόσῳ χρήσιμοι διὰ τὴν αἰσίαν ἐκβασίν τῆς ἐκλογῆς ἀκαύραστοι πόδες, ἀδυνατοῦσι νὰ βεστάσωσιν ἐφεξῆς τὸ φορτίον τῶν πόσας μυριοβάθμους κλίμακας δὲν ἀνήλθον, εἰς πῶσον ἀντρῶν ὑπὸ τὸ ἔδαφος τὴν καταβάσιν δὲν ἐξωλιόθησαν, ποίων οἰνοπυλίων δὲν ἐζύμωσαν τὴν ἰλὴν καὶ τοῦ κανιορτοῦ τίνων ὀδῶν δὲν φέρουσι τὰ ἴχνη! Τὸ βλέμμα του μόνον, καίτοι ἀπλανές καὶ αὐτὸ καὶ ἀόριστον, ζῆ ἔτι· ἀμβλυωπὸν ἐκ τῆς συνηθείας στρέφεται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, ἐμπρός, ὀπίσω ἢ πλαγίως, ἀναζητοῦν μὲ ἀστραπὴν τελευταίας ἐλπίδος τὴν εὐμενῆ μορφήν βραδύναντος τίνος ψηφοφόρου. Καὶ ἐνθ' ἠφανισμένος, συντετριμμένος, ἀνευ ψυχῆς, ἀνευ ζωῆς ἀπέρχεται τέλος πάντων ἰν' ἀναπαύθῃ εἰς τὴν κλίνην του, ἥς τὰς γλυκύτητας πρὸ τόσο καιροῦ δὲν ἀπήλαυσεν, ἄς τῷ εὐχῆθωμεν νὰ μὴ τῷ εἶνε ὅσον οἱ ἄνθρωποι δυσμενεῖς καὶ οἱ θνητοί, καὶ νὰ ἴδῃ καθ' ὕπνου τοῦλάχιστον τὴν πραγματοποιήσιν τῶν πόθων του... κατὰ τὴν προσεχῆ τετραστίαν!

Καὶ ὁ ἐπιτυχῶν; . . . Ὁ εὐδαίμων ἄνθρωπος! Θά πορευθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κλίνην του ὄχι βεβαίως εἰς καλλίτεραν κατάστασιν. Ἐπίσης ἐξήντηλημένος, ἐπι-

σης άπειρηκώς, επίσης έλευθώς, επίσης άθλος. Και αυτός θα έχη κάποιο μίσθον δι' άπειρους νύκτας άπνοους, δια μακρότατας και κοπιωδεστάτας πόρειας, δια παρομοίας στερήσεις, δι' αναλόγους πόνους, δι' ολοκληρον εποχήν βίου, καθ' ην έχη όχι δι' έαυτον αλλά δια τους άλλους. Αλλά τα μέλη αυτού θα ταυσιθώσιν εν ήδονική χαυνότητι επί των συνδόνων ή κεφαλή του θα κλίνη μαλθακώς επί των προσκεφαλαίων βεβαρημένη υπό των εύαρέστων άτρώων του νεοκρήτου θράμβου ή νευρική έξαψις της άνυσούχου προσδοκίας θα δώση τόπον εις την γλυκεϊαν μέθην της βεβαιωθείσης νίκης. Ήλθεν επί τέλους ή ώρα νύκνην όλίγον και εις έαυτον και σπείδει να έπωφεληθί της παρεχομένης αύτῷ προνομίας, δεσποτικής άπολυόμενος επί μικρόν της είρηνης, διότι γνωρίζει ότι εντός βραχέος εινε ανάγκη να επαναλάβη την αυτήν και πρότερον ζών, ότι το άδηράγον της δημοτικότητας θηρίον θάρσιον πάλιν άρπύζον και άπαιτούν την ήσυχίαν του, τον ύπνον του, τα σπλάγχνα του, άτινα πρέπει να τῷ παραδώσῃ, ως τα έντόσθια του ό πελεκάν εις τους υίους του, όπως το συγκρατήρη πιστόν παρ' έαυτῷ.

Και ό έκλογεύς; Αποκαλύφθητε πάντες οι δυστυχείς οι μη άποκτήσαντες τό χάρισμα τούτο, ότι αυτός έστιν ό κύριος και ό βασιλεύς, ότι αυτός έστιν ή εικών της άληθούς ευδαιμονίας, ότι άπ' αυτού έκπορεύεται πᾶσα ή δύναμις και ή δόξα! Εις αυτόν άνήκει ή έκλογική κολυμβήθρα του Σιλωάμ, ή κάλπη, δι' ης δύναται να κάμη τυφλούς να αναβλέψωσι, χωλούς να περιπατήσωσι, κυλλούς να κινήσωσι τας χείρας, βωβούς να λαλήσωσι, μωρούς να έμπλησθῶσι πολιτικού πνεύματος. Αφ' ότου, χάρις εις τον οργανισμόν των νεωτέρων πολιτειών και ιδίᾳ της συνταγματικής ήμῶν διοικήσεως, του συμβούλου, του βουλευτου, του ύπουργου ή οιουδήποτε άλλου άρχοντος κυρία φροντίς έπαυσε να εινε το γενικόν κάλον υποκατασταθείσα υπό της ιδιαιτέρας μερίμνης περὶ του άτομικού συμφέροντος. ένός. έκαστου των εκλεγόντων αυτούς, ό έχοντας ενηλικιωθείς άγιοπάσις εινε ό άληθής άνεύθυνος και άνεξέλεγκτος δεσπότης. Η φύσις έδωκεν αύτῷ χείρας δια να έργάζηται ή νουν δια να σκέπτηται, άλλ' αν θέλη, τίποτε δεν τον έμποδίζει ν' αφήσῃ εις άχρηστίαν και τό εν και τό άλλο βαρυνόμενος να μερίμνησῃ υπέρ έαυτου άναθεύσει πᾶσαν την τοιαύτην ενασχόλησιν εις άλλον και αναμένει παρὰ του επιτρόπου του να τον θρέψῃ, να τον ένδύσῃ, να τον θεραπεύσῃ, να τον διασκεδάσῃ, να ικανοποιήσῃ όλας τας ανάγκας του και να εκπληρώσῃ όλας τας επιθυμίας του.

Η ανάγκη αυτή του όρισμού ένός ή πολλών άτόμων, επιφορτισομένων την έργασίαν της είτε υπέρ των κοινών είτε υπέρ τῶν ιδιαιτέρων ένός έκαστου των όρι-

ζόντων αυτούς συμφερόντων μερίμνης έγενήθη άμα τῇ κατ' οικογενείας, έθνη ή φυλάς συγκέντρώσει των τῶν νομαδικῶν διακειμένων ανθρώπων. Οι αρχαιότατοι δέ των λαῶν εις την έκλογήν άνέθηκαν την πλήρωσιν της ανάγκης ταύτης.

Αί ομάδες, ως συνήθη ή ομοιογένεια της γλώσσης, της μορφῆς ή των έθίμων, συνήρχοντο και άνεκήρυσσον τον μάλλον γενναίον, τον μάλλον σοφόν ή τον μάλλον πλούσιον μεταξύ αυτών άρχηγόν των. Ούτως εξέλεγθησαν ό Νεμρώδ, ό Μωυσῆς, ό Αβραάμ.

Αλλ' ή κατά την παραδοσιν πάλη του Ησαΐ και του Ιακώβ εν τῇ κοιλιᾳ της Ρεβέκκας, — και τό κατάλληλον της παρομοιώσεως δεν δύναται να μισθωθῆται άπό εύρισκόμεθα εις τους βιβλικούς χρόνους — εινε ή προσωποποιήσις της εν τῷ ανθρωπίνῳ έγκεφαλίῳ διαρκούς αλληλομαχίας της λογικής και του δικαίου πρὸς τό σφαλερόν και τό άλογον. Δια τούτο εύθύς μετ' όλίγον πρὸς την εκ της λογικής και της δικαιοσύνης άπορρέουσαν αρχήν της εκλογής άντετάχθη ή αρχή της κληρονομικότητας. Οι πρώτοι εκλεγέντες ένόμισαν ότι ή τιμή περιέβαλλε πᾶσαν την οικογένειαν αυτών και ή εμπιστευθείσα αυτοίς έξουσία άποκαθίστατο πλέον έσαι κτῆμά των, όπερ ήδύνατο να κληροδοτήσῃ και εις τους υίους αυτών και εις τους υίους των υιών αυτών. Έκτοτε δέ ήρξατο ό πόλεμος μεταξύ των δύο άρχων τούτων, ό μέχρι σήμερα εξακολουθών. Αλλ' οι παραδεχθέντες την δευτέραν δεν ήσαν οι μάλλον βάρβαροι εκ των λαῶν. Οι Κέλται, οι κάτικοι των Βρετανικῶν Νήσων, τα άσιατικοί έθνη εξέλεγον πάντοτε τους άρχηγούς αυτών. Παρὰ τας Γαλάταις ό άρχων άνεκηρύσσεται δι' άνακραυγῆς του πλήθους και έπειτα έφέρετο επί μεγάλης άσπίδος αίρόμενος υπό των εκλογέων του. Απεναντίας εν τισι των ελληνικῶν δημοκρατιῶν οι τύραννοι έσφετερίζοντο την έξουσίαν ως άπόλυτοι κύριοι και άποθηήσκοντες κατέλειπον αυτήν εις τους άπογόνους των.

Η Ρώμη, άρτισύστατος, έλευθέρα, νεαίξουσα, εξέλεγε τους ύπάτους και τους δημάρχους της, άλλ' όταν ό πλούσιος των κατακτηθέντων έθνών εισέρρουσε εις αυτήν, όταν έμεθύσθη εκ του αίματος, της δόξης και του χρυσοῦ, όταν εξηγηρίωθη και άπεβαρβαρώθη εν τῇ συναισθήσει της άπόλυτου υπεροχῆς αυτης επί του λοιπού κόσμου κατά τε την δύναμιν και τον πολιτισμόν, υτε άποκατέστη τό κέντρον της υλικῆς και της πνευματικῆς ζωῆς της γῆς, ή κληρονομικότης εξεθρόνισε την εκλογήν και έπωφελούμεναι της διασποράς και της εκδηλύσεως του λαου διεδέχοντο άλλήλας γενεαί ήλιθίων ή παραφρόνων αυτοκρατόρων, δσάκις δέ κατά τύχην συνέβαινε να καταλάβῃ τον θρόνον δι' εκλογῆς αυτοκράτωρ, την εκλογήν δεν ένήργει ό λαός, άλλ' αι εκθεσθαχρυσόμεναι εκ των νικῶν πραιτωριαναι λεγεῶνες. Και ούτως από εκπτώσεως εις εκπτώσιν, έξαντληθείσα και παρακμάσασα δεν έβράδυνε να κατακρημνισθῃ εις τον ολε-

θρον. Κατ' αντίθεσιν πρὸς αυτήν ή ιστορία διδάσκει ότι υσον πολιτικῶν ή κοινωνικῶν συστημάτων βάσις υπήρξεν ή εκλογή, άμισσον προσόν έγένετο και ή μακροβιότης. Ούτως εκ των κυριωτέρων λόγων της επικρατήσεως και της βιωσιμότητος της χριστιανικῆς θρησκείας εινε και ή υπ' αυτης παραδεκτή γενομένη δι' εκλογῆς άναρρησις των παπῶν και των επισκόπων. συνέπεια δέ τούτου πιθανώς εινε ότι επί τον παπικόν θρόνον ετυχε πολλάκις να αναβῶσιν άνθρωποι εκ ολοκλήρου διεφθαρμένοι δια τῆν ή τελείως παράφρονες, ούδέποτε όμως βλάκες. Εξ άλλου ή Βενετία την μακράν αυτης ευδαιμονίαν και τό μεγαλειον όφείλει εις την αρχήν ότι οι μνηστήρες της Αδριατικῆς έπρεπε να εινε εκλέξιμοι.

Αι νεώτεροι πολιτεῖαι μεγάλως έτίμησαν και άνύψωσαν τον θεσμόν της εκλογῆς, δημιουργήσασαι και μοναρχίας άκόμη εκλογικῆς, ως εν Πολωνίᾳ όπου βασιλεύς άνεκηρύσσεται ό δυνάμενος εν δημοσίᾳ ψηφοφορίᾳ να συγκεντρώσῃ την καμψηρίαν των κατοίκων της χώρας, και μιᾶς μόνης ψήφου εναντίας ισχύουσας να ματαιώσῃ τό αποτέλεσμα. Υπό τους εβρους δέ τούτους ένόητος καθίσταται ή τραγική τύχη, ην έλαβε τό παραδοξον κράτος, άφοῦ κατά τό αξιόλογον αυτό σύστημα παρ' ιδιότροπος ήδύνατο έλευθερώς εν οιαδήποτε στιγμή δυσθυμίας να φήσῃ τον τόπον άκυβέρνητον, μαυρίζων όλους τους υποψηφίους βασιλεῖς. Εις τοιαύτα άτοπα βεβαιως δεν άγει τό εν Αγγλίᾳ, ήτις θεωρεῖται και τιτλοφορεῖται ή κατ' έξοχὴν χώρα των συνταγματικῶν έλευθεριῶν, επικρατοῦν εκλογικόν σύστημα, ούτε εινε τόσο ευρύ και άπόλυτον, άλλ' εξ άλλου παρέχει εις την άριστοκρατίαν πλείστα πλεονεκτήματα, ή δέ διασπορά των συνειδήσεων και ή αγορά των ψήφων τελείται υπ' αυτό άνεξέλεγκτως.

Η γαλλική επανάστασις απέδωκεν ως φυσικόν μεγίστην σημασίαν εις την καθολικὴν ψηφοφορίαν. Αλλ' ότε ή Γαλλία έκυψεν υπό την πτέρναν του πρώτου Υπάτου, ό κόσμος είδε παιζομένην την εξῆς πρωτόφανη πολιτικὴν κωμωδίαν: Δυνάμις διατάγματος του διαχειριζομένου την εκτελεστικὴν έξουσίαν οι πολιταί συνήρχοντο όπως εκλέξωσι. . . βουλευτάς; Οχι, άλλ' υποψηφίους εκλογείς. Ουτοι δέ πάλιν συνήρχοντο όπως εκλέξωσι. . . τους βουλευτάς πλῆν; Οχι, άλλ' τους υποψηφίους βουλευτάς. Μεταξύ δ' αυτών ό πρώτος Υπάτος εξέλεγε τέλος πάντων τους βουλευτάς. Έκτοτε πλείστα πολιτεύματα διεδέχθησαν άλλήλα εν Γαλλίᾳ και κατ' ακολουθίαν και πλείστα εκλογικᾶ συστήματα περιεργόθεν όμως πάντων ίσως ήτο τό επί Λουδοβίκου Φιλίππου, καθ' ό δέν εδικαιούτο τις να ψηφίσῃ μή καταβάλλων πρότερον εις τό δημόσιον ταμείον όρισμένον χρηματικόν ποσόν, όχι ολιγώτερον ποτὲ των 200 ή 100 δραχμῶν. Ούτως ό πρώτος τυχῶν θυρωρός ή μαζήλατης ήδύνατο κάλλιστα να εκφράσῃ την

γνωμὴν του περί της πολιτικῆς καταστάσεως, ενῶ εις τον λόγιον αίφνης, άφοῦ άνέκαθεν εν πάσῃ χώρᾳ ευπορία και ενασχόλησις περί τα γράμματα εινε εκ διαμέτρου αντίθετα, δεν έπετρέπετο δια την έλλειψιν του καταβλητέου ποσού ούτε να σκεφθῇ περί αυτης. Αλλ' ή επανάστασις του 1848 επανήγαγε τό κράτος της καθολικῆς ψηφοφορίας, ην έφυγάδευσε πάλιν τό πραξικόπημα του Μικρού Ναπολέοντος, επανήγαγε δέ αυθις ή τρίτη Δημοκρατία, όρισασα την εφαρμογήν αυτης κατ' επαρχίας εν τῇ εκλογῇ των βουλευτων, ως οὔ ή τελευταία βουλή έψήφισε πρό τινων εβδομάδων τό διά τόσης πλειοψηφίας άπορισθέν άλλοτε οτε προϋτάθη υπό του Γαμβέττα scrutin de liste.

Αλλ' κατά την à vol d'oiseau ταύτην επιθεωρήσιν μας καιρός πλέον να φθάσωμεν και εις τον καθ' αυτό τόπον της βασιλείας του εκλογικού δικαϊώματος, εις την κλασικὴν γῆν του Μισσισιππῆ, των παρθένων δασῶν, του βεβόλθερ, του χρυσοῦ, των ζαχαροκαλάμων, και του Νιαγάρα.

Η Αμερικὴ εινε ίσως τό μόνον μέρος της ύψηλίου, όπου κατέφυγε και εγκαθιδρύθη εν πάσῃ αυτης τῇ επιβλητικότητι ή άληθής, ή άμιγῆς, ή άνόθευτος καθολικὴ ψηφοφορία, τό μόνον μέρος, όπου ή έλευθερία των εκλογῶν δεν εινε ψεύδος. Διότι ή Αμερικανός πολιτης εινε ίσως περισσότερον εκλογεύς ή άνθρωπος. Εις πᾶσαν ὄραν και εις πᾶσαν στιγμήν πρέπει να εινε έτοιμος να ψηφίσῃ όπως να φάγῃ ή να περιπάτησῃ. Σήμερον τον πρόεδρον, αύριον την δήμαρχον, μεθαύριον τον ειρηνοδίκην. Όλοι αι άρχαι εκλέγονται εις τον ευλογημένον αυτόν τόπον. Έκάστη πόλις, έκαστη κώμη, έκαστον χωρίον ανά πᾶσαν ήμεραν έχει τας μικράς εκλογάς του. Η πολιτικὴ κίνησις εινε επομένως διαρκῆς και ή εποχή των γενικωτέρων εκλογῶν έπιφέρει συνεπῶς μόνον άλλην τινα ζωηρότητα περισσότεραν, ούδέποτε όμως ταραχάς. Αλλ' αν εινε ειρηνικώταται αι εκλογαι αυται, βεβαίως δεν διακρίνονται και δια τό όλίγω θορυβῶδες αυτών. Η πάλη γίνεται πεισματωδεστάτη, διότι συνήθως άπομένουσιν αντιμαχόμεναι δύο μόναι μεριδες και δύο υποψήφιοι. Από της ήμέρας δέ ταύτης αρχίζουν αι μεγάλαι ενέργειαι. Όλα τα μέσα, λέγει γάλλος τις συγγραφεύς δημοσιεύσεως αξιανάγκωστον περί των Ηνωμένων Πολιτειῶν βιβλίον, ό Xavier Eyma, τίθενται εις κρησιν. Τα κανερέια, τα ξενοδογεία, αι αίθουσαι των δημοσίων θεαμάτων μεταβάλλονται εις πρόχειρα συλλαλητήρια. Ο υποψήφιος ή οι φίλοι αυτου Ιστανται εις πᾶσαν γωνίαν οδοῦ και όμιλοῦν όπου εὐρίσκονται, συνήγμενοι δέκα άνθρωποι, εις εξ αυτών θα εινε εξαπάντος ό αυτοαξιότιμος ρήτωρ του προχείρου meeting. Ο προσηλυτισμός γίνεται δια των εφημερίδων, δια φυλλαδίων, δι' έκδρομῶν ανά τας οικίας και τα καταστήματα των εκλαγῶν, δια συμβουλίων αποτελουμένων εκ των έντιμοτέρων μελῶν έκάτερας με-

ρίδος, επίτηδες δέ ιδρυομένων ὡπως παρασκευάσωσι τα της εκλογῆς, και δια συμποσίων άκόμη. Αλλά την μεγίστην σπουδαιότητα οι Αμερικανοί άποδίδουσιν εις τας διαδηλώσεις. Επί κεφαλῆς αυτών τίθενται οι διαπεπότεροι των πολιτῶν και ή πορεία ανά τας οδούς εινε επιβλητικωτάτη, των οπαδῶν βαδίζόντων ανά δύο, με σημαίαν εμπρός και μουσικὴν προπορευομένην. Κανείς, όποιανδήποτε θέσιν και αν κατέχη, δεν άρνείται να φαγη εις τας τάξεις της διαδηλώσεως της μερίδος, υπέρ της εκνήχῃ. Και ενῶ ή παρέλασις διέρχεται τας κυριωτέρας οδούς, άνοιγουνται τα παράθυρα των γνωρίμων οικιῶν, αι μητέρες, αι σύζυγοι ή αι θυγατέρες προκύπτουσι και βροχή άνθῶν και κομψέττων βραίνε τους διαδηλωτάς, ως παρ' ημῶν τας γαμηλίους πομπάς. Οι δέ αντίπαλοι βλέπουσιν άπαθῶς πάντα ταῦτα γνωρίζουν ότι αυτοί θα διαδεχθῶσιν αύριον της σήμερον τους έορταστάς και τό ήδη κατακλύζον την πόλιν ρεύμα θα αντικαταστήσῃ ό ιδίος των χειμαρρος. Όταν δέ παρέλθουν αι προπαρασκευαι και επιστῇ ή ήμερα του άγῶνος και άποφασισθῇ ή νίκη, τότε ή ήσυχία γεννάται και εν ταις καρδιαίς και εν ταις οδοίς. Ούτε τό μίσος, ούτε ή επιθυμία επιζῶσι της ήττης. Ουδεις άγανακτεῖ ή ανησυχεῖ δια τον θρίαμβον του αντίπαλου του, διότι ελοι γνωρίζουν ότι οιαδήποτε και αν νικήσῃ μερίς της Δημοκρατίας ή τύχη οὐδόπως αναμιγνύεται εις τό ζήτημα και ή Αμερικανικὴ Ένωτης δεν διατρέχει κίνδυνον εν ταις χερσιν οὐδενός.

Των αξιομιμητῶν τούτων έθίμων των πέραν του Ωκεανου ζηλωται εδειχθημεν τελευταίον και ημεῖς, την δε εισαγωγὴν αυτών εις τον ήμετερον πολιτικόν βίον πρέπει κατά τό πλείστον να θεωρήσωμεν τελείαν.

Από των διαδηλώσεών μας δεν λείπουσι πλέον ούτε αι σημαῖαι ούτε αι μουσικαί τας υπέρ της συμπολιτεύσεως διαδέχονται την έπιούσαν αι υπέρ της αντιπολιτεύσεως και των κυριῶν δὲ ή έναρσις άνάμειξις ήρσις να γίνηται επαίσθητή. Αλλά τίς δεν θανέηται μάτην τους επί κεφαλῆς των αμερικανικῶν διαδηλώσεων έντιμοτάτους των πολιτῶν εις τα σμήνη των αποτελούντων τας ιδίκας μας άγιοπαίδων και τραμπούκων; Τίς θα εὐρη την σεμνότητα και την ειρηνικὴν μεγαλοπρέπειαν των τοιούτων έκεί πολιτικῶν πανηγύρων εις τας άκολάστους και εστιν οτε άγρίας σκηνας, ως προκαλοῦσι παρ' ημῶν αι κοινοβουλευτικαι διαμάχαι; Τίς θάνακαλόψῃ την μετὰ την πάλην ήσυχίαν και γαλήνην των πνευματῶν, άτινα ίσα ίσα πλειότερον εξεγείρει και διαπλέγει παρ' ημῶν ή μέθη της άπολαύσεως του θριάμβου και ό εκ της άποτυχίας φθόνος; Και τίς επί τέλους θα εινε ό φοιητής των εν Έλλάδι πολιτευομένων, όστις να πιστεύῃ και να διακηρύττῃ μετὰ την έκβασιν του σημερινού μεταξύ των κκ. Τρικοῦπη και Δε-

ληγιάννη εκλογικῶν άγῶνος δεν συνδέεται και ή τύχη και ή δόξα και τό μέλλον της ήμετέρας πατρίδος;

M. A. ΜΗΤΣΑΚΗΣ.
ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ
ΕΝ ΤΗΝΩ: ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ

Η έπισημοτάτη πᾶσῶν των παρ' ημῶν πανηγύρων μετὰ την του Αγίου Ταφου προσκύνησιν όμολογούμενος εινε ή εν Τήνῳ πανήγυρις δις του έτους, κατά την 25ην Μαρτίου και 15ην Αυγούστου επαναλαμβάνομένη. Αλλ' εν ταις πανηγύρεσι του σημερινού Έλληνος ό εν τῇ υπό των αρχαίων συγγραφέων παρατεθειμένη παιδαίσις τον βίον κατατροφήσας δεν θέλει ιδεῖ τοῦς πρὸς εύρωστίαν των σωμάτων άθλητικούς άγῶνας, άλλ' οὐδ' εις χαροπὰς και πλήρεις νεότητος παιδιὰς θέλει ταρπή, οὐδὲ αναμνήσεις εφηβικῆς και άνδρικῆς βώμης θέλουσιν αναμνήσεις αυτών τον παλαιόν άνθρωπον, οὐδ' άλλο τι γενναίον και αξιολογίμηνον παράδειγμα θέλει άποκομίσει άπαιρῶν από του τόπου της πανηγύρεως, εὐμὴ την εκ της άγρυνίας και ναυτίας τυχόν προξενηθείσαν τῷ καθ' ήμεραν αυτου βίῳ έκτροχιάσιν, και άμυδρᾶν και επιπόλαιόν τινα άναμνησιν της τελεσθείσης τυχόν τελετής ή του εν τῇ άκολουθίᾳ συμπαρασταθέντος αυτῷ πλήθους.

Και αν μὲν άνήκῃ ό εις την πανηγυριν ταύτην ιδίως μεταβαίνων Έλληνας εις την ευτυχῇ έκείνην ομάδα, ήτις υπό την αὔραν της Ελευθερίας και υπό την αἰγίδα της Ενωμοίας άπολαύει άμέριμος και δέκνη Ασιανοῦ ή Συβαρίτου τα αγαθά του βίου, θέλει και αυθις άμέριμος επαναλάβει τον παλαιόν βίον, κατατρέβων τον χρόνον, ως και πρότερον, εις ταπεινά έργα και περί μικρά τυρβάζων θέλει ίσως υπολογίζει τον χρόνον της επαναλήψεως τοιαύτης τινός εορτῆς όπως και πάλιν επαναλάβῃ τα αυτὰ. Αν όμως άνήκῃ εις την μεγάλην μερίδα των υποδούλων αδελφῶν, ό τοιοῦτος, ως άπόκληρος υίός οὐδ' άπαξ των αγαθῶν της έλευθερίας γευσάμενος άλλὰ νυχθημέρον στενωπό υπό την πίεσιν και μόλις έφαρ τῇ γλώσσει του άπογορευομένου αυτῷ καρπού αφάμενος, θέλει και πάλιν ως Εἴλωσ επαναλάβει τον αυτόν βίον, τας αυτὰς ταλαιπωρίας και την αυτήν δουλικὴν περιφρόνησιν επανέρχεται δὲ εις την καλύθην, συκομιζων, όσει εν Τροφονίου μεμνητευμένος, βαρεται θλίψιν, αποτέλεσμα οὐχι φθόνου, άλλὰ παραπόνου, παραπόνου μυχίου. Και εν ᾧ άγέρωχον ύψος ό πρώτος τό μέτωπον, οὗτος ως κατάρτατος υίός των αυτών μὲν πλην της αυτών σκληρῶν γονέων, μακρᾶν του πατρικῶ οίκου, εινε καταδικασμένος μακρόθεν μόνον να θεάται τον τοσαύτα εν τῇ ψυχῇ αυτου άνακυκνῶντα αναμνήσεις καπνῶν ανθρώσκοντα από της οικείας στέγης, ὡς ην οι αδελφοί αυτου άπολαύουσι πάντων των αγαθῶν του οικουγενιακού βίου. Ταῦτα και τα τοιαῦτα αναλογίζόμενος ό υπό την δουλείαν Έλληνας θλιβεται, και εν ᾧ

μετά του μειδιάματος εν τοις χείλεσι και τής αγίας χαράς εν τή καρδίαι, θρησκευτικόν τελών καθήκον προστρέχει, απέρχεται βαθύτερον τήν καρδίαν νυγείς, και εκ τής αντιθέσεως του έαυτου βίου προς τον του αδελφου εύχεται μυστικώς εν τή διανοία εύχην αγίαν μετά γλυκός παραπόνο...

Και επανέρχεται εις την γενέτειραν. Και προσπαθει να λησμονήση, κατασώτευσ τον χρόνον εν τω ημερουσίω βίω, την ως εν κανονάματι πρό αυτού εκπτυχθεισαν μαγευτικην φαντασμαγορίαν. Και διέρχεται τον βιον. Ούτω παρέρχονται εμιαυτοί, δεκαετηρίδες, οίμοι και αιώνες, και κατ' ούδεν η τύχη αυτού μεταλλάσσει. Η αυτή μονότονος και διηνεκής περι τον έαυτου αξίονα φάυλη περιστροφή του τροχού τής ζωής αυτού...

Πώς λοιπόν εινε δυνατόν να συντελεση ο εν ευδαιμονία τον βιον διάγων αδελφός, να τείνη άρωγόν τήν χείρα, άφ ου και αυτός μόλις κατώρθωσεν, άχρηστη διαπηδύσας άδυσσον, να σωθη από των όνύχων του αυτού δίκτυου;

Καιρός, φρονούμεν, να δοθη συν τω υπέρχοντι θρησκευτικώ και εθνικώ χαρακτήρι εις τας πανηγύρεις, και ιδία εις την πής. Τήνου. Η γνώμη αυτη δεν κρίπεται πρώτην φοράν νυν υπό τα όμματα ήμων· πολλάκις έλέχθη, πολλά έγράφησαν επ' αυτής, πλείστα συζητήσεις διεζήχθησαν, αλλά μόνον θεωρητικώς και επί του χάρτου. Δεν ήλθεν άρα γε άκόμη η εποχή όπως επιτευχθη και η πρακτική αυτής εφαρμογή, ώστε, αναχωρών ο υπό την δουλειαν 'Ελλην εκ καθάρως ελληνικής πανηγύρεως και εν άκραιφνει ελληνικώ εδάφει συναγειρομένη, να αποκομίση αυτός και τα τέκνα αυτού εθνικόν τι ζωπυρον, εθνικόν τι σπέρμα, όπερ βαθμηδόν και κατ' όλιγον υποθερμαινόμενον να εκκολαφθη, να αυξηση, να μεγαθυνθη, και εν δεδομένη τινι ανάγκη μεγάλους και γενναίους τους καρπούς να παραγάγη;

Άλλοι, μηδεμίαν, ως ήμεεις, έχοντες ανάγκην, σκέπτονται όμως περι διαδόσεως εθνικού φρονήματος, δημιουργούσιν άφορμάς, υποβάλλονται εις κολοσιαίας δαπάνας, άπειρα μηχανώνται τεχνάσματα, και ήμεεις εν φ' δι' όλιγων μόνον, ελαχίστων, θυσιαών δυνάμεθα να έμφοτεύσωμεν εις την καρδίαν του όλου εθνους τον προς την ελευθερίαν έρωτα, παραμελούμεν, παρόντων τοςούτων 'Ελλήνων εκ πάσης ελληνίδος γής και γονίας συνελθόντων, παραμελούμεν αναλήγτως, και άφίνομεν να παρέρχηται άγονος η μεγάλη τής ζωής Μαρτίου ήμερα άνευ σπουδαίας πατηγυρικής τελετής, τελετής εθνικής, δυνάμεθα να καταπλήξη τον φοβεροίμενον 'Ελληνα τής 'Ηπειρου; τον δολερώς επιβουλεύμενον Μακεδόνα και τον κατεπτηχότα τής 'Ελάσσονος 'Ασίας 'Ιωνα και να εμβάλη εις τας καρδιάς αυτών την έφ' έαυτών και μόνον έφ' έαυτών μετά Θεού πεποιθήσιν περι τής βελτιώσεως τής ιδίας τύχης, πεποιθήσιν αναγ-

καιοτάτην, δι' ης και μόνως λαμβάνουσι ζώην, κινούνται, δρῶσιν, αναδεικνύονται και μεγαλοφυγοσι τα εθνη.

Δια τί, ως εν παραδείγματι, να μη συγκροτηθη βαθμηδόν πινακοθήκη εν τοις επείκεινα των εκατόν δωματίοις τής Ιερούς εκκλησίας Τήνου, περικλείουσα συν τω χρόνω τας εικόνας των ήρώων του 21 υπό των καλλίστων ζωγράφων τής πατρίδος εξειργασμένας, ούτω δε ο Χριστιανός 'Ελλην μετά την προσκύνησιν των εικόνων των αγίων, προσελθών να προσενέγκη μετά σεβάσμου τον φόρον τής ιδίας εύγνωμοσύνης προς τας άποιοχόμενας εκείνων ψυχάς; Η μη το τοιούτον θεωρείται άσέβεια; Αλλά δεν εινε άσέβεια η άγνωμοσύνη; Και δεν εινε άγνωμοσύνη το να μη παρέχη η θρησκεία την άρωγην αυτής εις το εθνικόν μεγαλειον, εν φ' το εθνος εθυσίασεν έαυτο προς υποστήριξιν εκείνης και όσον εν ανθρωπίνως δυνατόν εβόηθησεν αυτή;

Δεν πρόκειται να συστήσωμεν προπαγάνδας, να διαβέσωμεν μέσα δόλια προς επιτυχίαν δολιωτέρων σκοπών επιβάλλεται ήμιν καθήκον, εινε ανάγκη, ίνα γνωρίσωμεν τοις άγνωστοις αδελφοις ήμων το μεγαλειον των προγόνων, το κλέος των πατέρων, και να παροτρύνωμεν αυτούς εις μίμησιν. Ποία άρμονικώτερα σύζευξις τής ιδέας τής θρησκείας και τής του εθνισμού, άμοιβαίως βοηθουμένων;

ΙΩΑΚΗΜ ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μάτλην έκηρύξαμεν κατά την παρελθούσαν εβδομάδα την λήξιν των πανηγύρεων. 'Ιδου και άλλη, ουχι επί τή αναμνήσει του ήμιτελου των ήρωϊκών πατέρων ήμων έργου αυτη, άλλ' επί τή εγκαινίσει του σπουδαιότατου των συγχρόνων ελληνικών έργων, του απ' Αθηνών εις Κόρινθον μεγάλου και πρώτου τμήματος του από Πειραιώς μέχρι Πατρών σιδηροδρόμου.

Αφ' ότου ο Δημιουργός ηύδωκεσεν όπως όλους τους περιττεύοντας λίθους του δημιουργικού Αυτου συστήματος σωρεύσει εις την Αττικήν, βεβαίως τοιούτον θάμα δεν ειδον τής Μεγαρίδος τα ιδιόρρυθμα όρη.

Και ήτο τή αληθεία έκτακτον πραγμα όμιλος εξ υπερπεντακοσίων ευθύμων ανθρώπων, έορτασμού χάριν δωρεάν ταλειδευόντων, να διέρχεται και εγχαταλειομένα εις τήν τύχην των χωρία, να παρακάμπτη τους φοβερούς τήν θέαν και γραφικώτατους βράχους, να διασχίξη τα πυκνά εκ πευκών δάση, να παρελαύνη δ' όλης τής βαθυκυάνου άκτής τής Μεγαρίδος, να χαιρετίξη άριστέρω το Σαρωνικόν και δεξιά το Κορινθιακόν κύμα και να χαιρετίζηται καθ' όλην τήν όδον υπό των προβλεπόντων τήν εύτυχιαν των χωρικών, υπό των επιδεικνυόντων το μέγα των χειρών των έργων πτωχών εργατών, υπό των αναγνωρίζοντων τον άκματον εν πολιτισμώ και κοινωνική εύ-

πραγία συναγωνιστήν των ναυτών, και υπ' αυτού έτι του προσβεβλημένου τήν φιλοτιμίαν όνηλάτου!

'Αλλ' ιδου η άμαρτωλή Κόρινθος' εκ παντός φύλου, παντός επαγγέλματος και πάσης ηλικίας ένθουσιών και παιδρός όμιλος καταλαμβάνει θέσιν πρό τής θύρας του προχείρου εστιατορίου, τής εύφύως Κακής πόρτας—κατά το Κακή Σκαλα—ονομασθείσης, εισβάλλει, τρώγει όσον θέλει και πίνει όσον δεν θέλει και επανέρχεται το εσπέρας, με πλήρες το στήθος άρωμάτων, άτινα άφειδώς το κύμα και η πύκη τω επεδαψίλευσαν, εις τήν πόλιν τής έργασίας και εισέρχεται εις τήν οικίαν του μέσω των φωνών των ύπερ του δεινος ή δεινος πολιτικού προσώπου ένθουσιώντων!

Αυται εινε αι εκ του κυριωτάτου γεγονότος τής παρελθούσης εβδομάδος έντυπώσεις ήμων, ως διακόπτωμεν, εύχόμενοι όπως οι αναγνώσται ήμων, πεποιθότες ότι, όπως η 'Ελλάς ενήμερηση, έχει ανάγκην αντιπροσώπων περι του κοινού και ουχι περι του ιδίου η του των εκλογέντων αυτών συμφέροντος μεριμνώντων, ψηφίσει σήμερον εν συναισθήσει του ύψιστου και ιερωτάτου των καθήκόντων αυτών.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Σ 4 6 6 α τ ο ν. 'Επι παρουσία τής βασιλείας και πολλών των εσργησών και υποσώδηποτε συντελεσάντων εις τήν παγίωσιν και ελδύδωσιν του έργου, ανεγνώσθη εν τή αίθουση των συνεδριάσεων του ένταθα θεραπευτηρίου ο 'Ευαγγελισμός' η έκθεσις τής εξελικτικής επιτροπής, εξ ης εμφαίνεται ότι η λητοουργία του εαγοούς του του όλου βαινει πάντοτε προοδευούσα. Η ένταθα γαλλική σχολή εξέησε παρά του ύπουργείου τής Παιδείας τήν άδειαν όπως ενεργήση άνασκαφής εν Βιόλω. Κ ο ρ ι α κ ή 'Αθηλθεν εις τήν εν Κωνσταντινουπόλει νέαν αβείο θέσιν δ τίως παρά τή ήμετέρα κυβερνήσει διαπιστωμένος πρεσβευτής τής 'Ρουμανίας κ. Γαίκαρ.— 'Επι τή εύκαιρία τής αναχωρήσεως του γάλλου ύποναύρχου κ. Κόντ εις Τουλάν, ο βασιλεύς άπέναιμς μιν αιδφ τον μεγαλόσταυρον του Σωτήρος, εις πολλούς δ' εκ τής άκολουθίας του διάφορα άλλα παράσημα. Δ ε υ τ έ ρ α. Ο βασιλεύς μεθ' άπάσης τής βασιλικής οικογενείας, οι ύπουργοι μετ' άλλων πολλών, επιβαίνουσιν ειδικής άμαρσοιχίας του από Πειραιώς εις Πατρας σιδηροδρόμου, μετέβησαν εις Κόρινθον εγκαινίζοντας ούτω πρώτοι το νέον από Μεγάρων εις Κόρινθον τμήμα, όπερ ισάκτως συντελεσθών του σιδηροδρομικού τούτου συμπλέγματος. Τρι τ η. 'Απασα η βασιλική οικογένεια, κατ' αυτάς, άπέρχεται εις Κέρκυραν, συνοδουομένη και υπό του μεγάλου δουκός Παύλου τής 'Βωσσίας. Οί ένταθα και εν Πειραιεί περιπατηρούντες κρητες προέβησαν εις τήν ούστασιν πολλόλογον υπό τήν επωνυρίαν 'Αδελφότης των κρητών.— Τ ε τ ά ρ τ η. Εγένετο έναρξις των εργασιών του απ' Αθηνών εις Κόρινθον σιδηροδρόμου.— Π έ μ π η. Η θεολογική του Πανεπιστημίου σχολή προσέτινε δια τας θέσεις των καθηγητών τής πρακτικής τής συστηματικής και τής ιστορικής θεολογίας τους κκ. Καλογεράν πρώην άρχιεπισκοπον Πατρών και επίτιμον καθηγητήν, του; όρηγητάς κκ. Γ. Μοσχάκην. Σπ. Σούγκραν. Η. Οικονομίδην και Γ. Δέρβον και τόν εν Κωνσταντινουπόλει άρχιμανδρίτην κ. Φ. Βασιλείδην.— Έτίθη υπό του βασιλέως ο θεμέλιος λίθος του εν Χαμοστέρνας άνεγερθησομένου οικοδομήματος των εξεραστικόν φυλακων.— Π α ρ α κ ο υ ή. Προσεκολλήθη παρά τω διαδόχω Κωνσταντίνω ως άσπασίας η ταγματάρχης κ.κ. Σαπουνηζάκης.

Η ΑΦΕΛΗΣ

(Μυθιστορία της κυρίας Henry Gréville)

Συντάξας ο Η. Γ.

— Συνέβη κάτι πολύ παραδοξον άπόψε, άπεκριθη αυτη μετά ζωηρότητος ούδόλωσ προσπονητής, διότι κατενόει τήν σοβαρότητα του επιειρημάτος, όπερ άνελαμβάνανεν. 'Ηλθεν ο Δινιων' εις μικράν παρατήρησιν, τήν όποιαν του έκαμα σχετικώς προς τήν διαγωγήν του άπέναντι τής Δινόρας, έπηρε φωτιά, έχάλασε τον κόσμον, και ήξεύρεις τί ένόησα από όλα αυτά;

— 'Όχι! άπήνησεν ο κ. Γερβοσ, δε-τις ένόμειζεν ότι παριστατο εις τήν έκτην πρῶτην του δράματος, το όποιον πρό όλίγου είχεν άκούσει εν τω θεάτρῳ.

— Μη συγχυσθής όμως αν σου το είπω—μου έράνη ότι αυτός ο νέος κατά βάθος αγαπή πολύ τήν Δινόραν.

— Δεν εινε ανάγκη μεγάλης οξυδερκειάς δια να το καταλάβη κανεις αυτό, διέκοψεν ο Γερβοσ.

— Ναι... Αλλά είμαι βεβαία ότι δεν θέλει να τήν νυμφευθη.

— Διαβολο! άνεκραξεν ο πατήρ άγανακτών ύπερμειτρως.

— Μη ταράττεσαι, σε παρακαλώ του είπα ότι τήν έφιλουσε πολύ συχνά... Το είχες και συ παρατηρήσει αυτό, ε;

— Δεν το έπρόσεξα, ειπεν ο Γερβοσ. Τήν έφιλουσε βεβαία, δεν ήμπορώ να είπω το έναντίον, αλλά να σου είπω—δεν έμετρούσα τής φορίας.

— 'Επι τέλους τήν έφιλουσε συχνά' εύρίσκατο πάντοτε πλησίον της κολλημένος εις το φουστάνι της, τον παρακάλεσα πολύ να φέρεται κοσμιώτερα, διότι ήμπορούσε να εύρεθούν άνθρωποι να τον παρατηρήσουν, δεν εινε έτσι; τώρα πού βλεπόμεθα και με περισσώτερον κόσμον...

Η συνδιαλέξις παρετάθη επί μακρόν η Εύλαλία έγνώριζε να επιβάλληται επί του συζύγου της πριν δε το εκκρεμές τής οικίας σημάχη τήν τρίτην ώραν τής πρωίας ειχε παράσειν αυτῳ τόση πειστικώς άποδειξίσει των ένόχων σκοπών του 'Ιουστίνου, ώστε αι πεποιθήσεις του αγαθού άνδρος είχον κλονισθη μεγάλως.

Τήν επομένην, μετά τρεϊ; η τέσσαρας ώρας αναπαύσεως, έφερον εις πέρας το όλον έργον αυτης.

Η Δινόρα μετεκλήθη. 'Επιδείξιως έρωτηθείσα, άπήνησεν ουχι όλιγώτερον επιδείξιως' ήναγκάσθη δε ο άναποφασιστος πατήρ της, να ειπή αυτη επί τέλους:

— Αλλά άφου, δεν σου ήρσαν αυται αι διαχύσεις, διατί τας ήνείχεςο;

— Πατέρα, άπεκριθη η άφελής, με ειχε πείσει ότι εινε καθήκον μου να του επιτρέπω να με φιλή, και... τον υπήκουσα. Αλλά σε βεβαία ότι αυτό δεν μ' εύχαριστούσε διόλου.

— Ο ειλικρινής Δινόρα! 'Ο,τι είπες ήτο αληθέστατον! Ποία γλυκεία συγκίνησις θα έπλήρωσε τήν άγνήν σου καρδίαν τήν στιγμήν, καθ' ην λέγουσα τήν αλήθειαν, ύπερήσπιζες και τα ιδία συμφέροντά σου!

— Τότε διατί συγκατετέθης να τον πάρης, άφου δεν τον αγαπάς; επέμεινεν ο πατήρ δι' άποτόμου ύποψης.

Η Δινόρα εδείχθη ύπερτέρα έαυτης.

— Διότι, δεν είμεθα πλούσιοι, πατέρα' ήξεύρω πολύ καλά ότι δεν έχω προίκα, και έσυλλαγίσθην ότι αν ένυμφευόμην, δεν θα σάς ήμην πλέον βάρος' έσκεπτόμην επίσης ότι τουτο θα με καθίστα ωφέλιμον εις τους μικρούς αδελφούς μου.

Ο Γερβοσ δεν ήξευρε τί να σκεφθη.

— Καλά, ειπεν' ήξευρες όμως ότι δεν είμεθα άγριοι. Έάν αυτός ο κύριος δεν σου ήρσασκε, δεν έπρεπε να τον δεχθής ως σύζυγον χάριν ήμων.

— Δεν μου ήρσασκε, πατέρα, εστέναζεν η άφελής, ένόμιζα όμως ότι θα συνειθίσω με τον καιρόν, αλλά... δεν συνέβη όπως υπέθεσα! προσέθηκε άναλυομένη εις δάκρυα.

— Καλά, ειπεν ο Γερβοσ μανιώδης. Δεν εινε δυνατόν να σε υπανδρεύσωμεν με τήν βίαν...

— 'Ιδίως εάν αυτός ο κύριος Δινιων δεν έχει σκοπόν να τήν νυμφευθη, διέκοψεν η Εύλαλία.

— Μία λύσις μου φαίνεται δυνατή, ειπεν ο υπάλληλος, μετά μακράν σκέψιν, κατά τήν όποιαν αι δύο γυναίκες έσχον τήν φρόνησιν να μη ανταλλάξωσιν ουτε βλέμμα. Πρέπει να διαλύσωμεν το συνουκείσιον' με λυπει όμως πολύ τουτο' μου ήρσασκε αυτός ο νέος' εινε τόσῳ τίμιος.

— Τίμιος εις τής δουλείας του, πιθανόν, παρητήρησεν η Εύλαλία' πλησίον μιας κόρης όμως, αληθής τιμιότης εινε να φέρεται κανεις προς αυτην εύπρεπώς.

— Δεν θα τήν υπανδρεύσωμεν ποτέ μετά τήν διάλυσιν αυτην! άνεκραξεν ο Γερβοσ εν άγανακτι.

— 'Όχι δά, ειπεν η Εύλαλία. Εινε τόσῳ νέα άκόμη. Αλλ' επί τέλους, φίλε μου, προτιμώτερον εινε να μην υπανδρευθη ποτέ, παρά να υπανδρευθη παρά τήν θέλησιν της!

— Δεν τον αγαπάς λοιπόν; υπέλαβεν ο πατήρ ατενίζων τήν κόρην του κατά πρόσωπον.

— Δεν ήμπορώ να τον υποφέρω! άπεκριθη αυτη μετ' ειλικρινείας, ήτις ουδεμίαν έπέτρειπεν άμφιβολίαν.

— Μα τότε, τί διαβολο!... δεν έννοω διατί δεν τον έβασες απ' άρχής εις τήν θέσιν του.

— Με ειχε πείσει ότι είχα καθήκον να τον άνέχωμαι, πατέρα, παρητήρησεν η σώφρων Δινόρα.

Μετά τουτο άπεχώρησεν, εξηκολούθησε δε διαπραγματευομένη το θέμα, υπό ποιηκίλας εσφίσεις, η κυρία Γερβοσ. 'Επί τέλους, ο συζυγός της εδήλωσεν ότι θα έγραφε προς τον Δινιων ότι, μη προτιθέμενος να θυσιάση τήν κόρην του, εθεώρειώς καθήκον του τήν διάλυσιν του συνουκείσιου, από τής στιγμής καθ' ην έπληροφορείτο ότι η θυγάτηρ του δεν ειχε συγκατατεθη αυτῳ, η ίνα μη άπειθήσχη προς τους γονείς της.

Τουτο δεν ικανοποιεί πάντας τους πόθους τής κυρίας Γερβοσ' αυτη έπεθύμει

ως δικαιολογία τής διαλύσεως να προβληθώσιν αι άκοσμίας του μνηστήρος, άλλ' ο Γερβοσ επ' ουδενι λόγω ήθέλησε να αποδεχθη τοιαύτην άπαιτήσιν.

— Πρέπει να είπωμεν τήν αλήθειαν! παρητήρησε δια τόνου ουδεμίαν επιτρέποντος άντιλογίαν. Έάν διαλύω το συνουκείσιον, το διαλύω διότι η Δινόρα εδήλωσεν ότι δεν αγαπά τον Δινιων και δια καμμίαν άλλην αίτίαν. Τουτο εινε πιθανόν ότι θα τον άψηση, αλλά δεν θα ήμπορεί τουλάχιστον να ειπή ότι δεν έφραθημεν μαζί του όπως πρέπει.

Η επιστολή έγγραφήν παράστα και η Εύλαλία, δια παν ένδεχομένον, έφερον αυτην μόνη εις το ταχυδρομείον. Μετά τουτο ο Γερβοσ, καταπεπονημένος εκ των ήθικων τής ήμέρας κοπώσεως, άπηλθεν εις το γραφετόν του, όπου μόλις ήδυνήθη να βίψη εν βλέμμα επί των μάλλον κατεπαιγόντων έγγραφων.

ΙΒ.

Η πρώτη έντύπωσις, ην ένεποίησεν εις τον 'Ιουστίνον η λήψις τής επιστολής, ήτις κατέστρεψε πάσας αυτου τας ελπίδας, ήτο ότι ο κόσμος όλος παρεφρόνησε. Τῳ έφαινετο ότι μόνος κάτοχος του λογικού του, εύρίσκατο εν τῳ μέσῳ άπεράντου τινός φρενοκομείου, εν φ' έμυρμηκίαν, εκινούντο, παρήρηγοντο δντα άφρονα, άσυνάρτητα φεγγόμενα και άλογα πράττοντα, άτινα ήδυνάται να διευθύνη.

'Ανεγνώσε και δευτέραν φοράν το φοβερόν τελεσίγραφον, εν φ' ο υπάλληλος δι' ουδεμίαν επιφυλάξεως, δι' ουδεμίαν περιφράσεως, ειχε περιβάλλει τήν θλιβεράν αλήθειαν και αι λέξεις: 'Η κόρη μου δεν σάς αγαπά', ένεπάγησαν εις τήν κεφαλήν του ως σιδηρούς ήλος.

Ητο λοιπόν αληθές: ότι δεν τον ήγάπα η δολία εκείνη άφελής;

Διατί λοιπόν τον παρητήρει ούτω δια των γλυκείων, των θείων, των ελκυστικων εκείνων οφθαλμών της; Προς τί τα μαγευτικά εκείνα μειδιάματα; Προς τί οι υπαινιγμοί, ότινες επέτρειπον να μαντεύη τις, ότι ήθελε; Προς τί αι αιφνιδιαί εκκεναι έρυθρότητες και ο συγκεινημένος τής φωτός τόνος;

Ουδέποτε όμως τῳ είχεν άποταίνει πρηνεράν τινα λέξιν.

Πολλάκις τήν είχεν έρωτήσει: — Με αγαπάτε;

Και εκείνη άπήνητα δι' ένός βλέμματος, δι' ένός μειδιάματος, ουδέποτε όμως δια του λόγου.

Εν τούτοις, ότε έσκέπτοντο όμοιού του καινού μέλλοντος, συνέζήτηε επί των υλικών λεπτομερειών του κοινού βίου, των όρων, ύφους θα διεζήγητο. Μόνον ταυτα λοιπόν απέδεξετο εκ του γάμου και είχεν επιφυλάξει δι' έαυτην μόνην, εν άνεξηχίαστω σιωπή, τους μυστικούς τής ψυχής της πόθους;

Μετά τήν ταρκήν τής πρώτης έντυπώσεως, ένφ, κρατών τήν κεφαλήν του μεταξύ των χειρών, προσεπάθει να άνεύρη τον μίτον του λαβυρίνθου των σκέψέων του,

ἀνεμνήσθη· ὅτι πολλαίς κατελήφθη ὑπὸ ἀθηναικῶν συγκρίων τὸ ἀπειρον τοῦ ἔρωτος, ὃν ἔτρεφε διὰ τὴν Δινόραν πρὸς τὴν γαλήνην, ἣν αὐτὴ εἰδείκνυεν ἐνώπιόν τοῦ.

— Ἀθώστως! ἐσκέπηται κατ' ἄρχας.

Καὶ ὁ ἔρωτος τοῦ ἤθελεν· εἶπε, καθέσθαι αἱ ἐβδομάδες διεδέχοντο τὰς ἐβδομάδας, ἀνελογίζετο ἐνίοτε ὅτι τοσοῦτον πάθος ἔπρεπε νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς αὐτὴν ζωότητά τινά· ὅτι ἐπὶ τέλους ἔπρεπε νὰ τὴν παραξήσῃ πᾶσι· ἀλλ' οὐδέν. Τὸ θελκτικὸν πρόσωπον ἐπορφυρούτο, οἱ ὀφθαλμοὶ ἔλεγον μωρία πράγματα, τὸ σῶμα ἐμειδία διὰ τρόπον ἐπιτρέποντος πᾶσαν ὑπόθεσιν. ἡ ψυχὴ ὅμως οὐδέποτε ἐφάνερον τὸ μυστικὸν τῆς.

— Δὲν θὰ περάτῃ ἔτσι αὐτό, ὅπως ὑποθέτουν! ἀνέκραζεν ὁ Δινιῶν, πλήτων διὰ τὸ ἄνθρωπον τὸ γραφεθὸν τοῦ.

Εὐτυχῶς ἦτο μόνος καὶ οὐδεὶς παρετήρησε τὸν θυμὸν τοῦ.

Μετά τινος στιγμῆς παρουσιάσθη ὁ προϊστάμενός τοῦ, βλέπων δ' οὕτω τεταραγμένον τὸν δυστυχῆ νέον, τῷ εἶπε νὰ μὴ ἀναμνήσῃ τὴν ὀριζομένην τῆς ἀναχωρήσεώς τοῦ ὥρα καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν κήπον τοῦ Λουξεμβούργου ὅπως ἀναπνεύσῃ ὀλίγον ἀέρα, οὐ φάνετο ὅτι εἶχε τὴν ἀνάγκην.

Ὁ Ἰουστίνος ὑπήκουσε παράυτα· λαμβάνων δὲ τὸν πλῆθον τοῦ ἀπλήθει σπεύδων ὡς ἄνθρωπος καταδιώκων κλέπτῃν.

— Ποῦ μετέβαιναν, οὕτω τρέχων;

Εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Δινόρας; Ἐπήγαυε νὰ λάβῃ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς ἀσυνεπειᾶς τοῦ διαγωγῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες εἶχον ἀποδεχθῆ κατὰ τὸν ἀνοικταῖς ἀγκάλαις, καὶ οἱ ὅποιοι αἰφνίς τῷ ἐκλειον τὴν θύραν, οὐ μόνον τῆς καρδίας τῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς αὐτῆς! Ὅσα τοῖς ἔλεγεν, ὅτι ἐπέκλιτο, θὰ ἐμάνθανεν ἂν ἐκείνη; ὁ ἄγγελος τῶν ὄψεων τοῦ, ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ ἔρωτός τοῦ, ἦτο τὸ θυμὸν ἢ τὸ ὄρανον τῆς καταπτύστου ταύτης σκευωρίας.

Οὕτω βυθίζων, ὡμίλει συγχρόνως μεγάλῃ τῇ φωνῇ καὶ ἐχειρονόμει ὡς μανιώδης.

Καθ' ὁδὸν ἐκάλεσε τὸν αὐτὸν διὰ τοῦ ὀνόματός τοῦ, ἀλλ' οὐδεμίαν ἔδωκε προσοχήν. Ἐξηκολούθησε νὰ τρέχῃ, ὅτε χεῖρ ἐπιτιθεμένη ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ σταματήσῃ.

— Δινιῶν, εἶπεν ἀνδρική τις φωνή, ποῦ πᾶς κατ' αὐτὸν τρόπον; Ἡ πολλὴ ἐρρωστος εἶσαι καὶ τότε πρέπει νὰ φροντισῶμεν περὶ τῆς υγείας σου, ἢ κἀνὲν δυστύχημα σοῦ συνέβη καὶ τότε εἰς τί δύναμαι νὰ σοῦ χρησιμεύσω;

Ὁ Ἰουστίνος παρετήρησε τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ὡμίλει αὐτῷ διὰ τοιοῦτον πόνον ἐπιτιμητικῶς, ἀναμειγμένης πρὸς βαθὺν οἶκτον, καὶ ἀνεγνώρισε τὸν Ἐδμόνδον Ῥέγιερ.

— Πῶς εὐρίσκασθε ἐδῶ; τὸν ἠρώτησε κλονούμενος ὡς κοιμώμενος, ὃν ἐξεγείρουσι τοῦ ὕπνου ἀποτόμως.

— Ἐξέρχομαι ἀπὸ τὰ Δικαστήρια. Δὲν ἐγνωρίζετε ὅτι εἰμαι δικηγόρος;

— Δὲν ἐγνωρίζω τίποτε. Σὰς ζητῶ συγγνώμην. Βιάζομαι πολὺ.

Ἡθέλησε νὰ διαφύγῃ, ἀλλ' ὁ Ἐδμόνδος ἐκράτησεν αὐτόν.

— Ποῦ πηγαίνετε; — Εἰς τὸ σπῆτι τῆς· θέλω νὰ μάθω τί σημαίνουν αὐτά...

Διὰ τῆς ὀξυδερκειᾶς τῶν ἀγαθῶν ψυχῶν καὶ τῆς διορατικότητος τῶν ἀγγιχόντων πνευμάτων, ὁ Ῥέγιερ ἐμάντευσε τὰ πάντα.

— Δὲν σὰς θέλει πλέον; εἶπεν ἠπίως, ὡσεὶ ὡμίλει πρὸς πάσχον παιδίον.

— Δὲν με ἠγάπησε ποτέ! ἀνέκραζεν ὁ ἀτυχῆς, λαμβάνων τὰς χεῖρας τοῦ Ῥέγιερ καὶ θλίβων αὐτάς μέχρι πόνου.

— Σὰς, ἐξηκολούθησεν ἐν ἀπελπισίᾳ, σὰς ἠγάπα ἴσως; Ἡμπορεῖτε νὰ μοῦ εἰπῆτε τώρα! Ἀλλὰ τάχα ἀγαπᾶ κά- νένα;

— Δὲν θὰ ἀγαπήσῃ ποτὲ ἄλλον ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τῆς, ἀπήντησεν ὁ νέος μελαγχολικῶς.

— Ἀμαξά τις διήρχετο ὁ Ῥέγιερ ἐσταμάτησεν αὐτὴν καὶ ὤθησεν ἐντὸς τὸν Ἰουστίνον, ὅστις οὐδεμίαν εἰδείξεν ἀντίστασιν.

— Ἐλάτε εἰς τὸ σπῆτι μου, εἶπεν εἰμαι νυμφευμένος· ἡ γυναῖκά μου θὰ σὰς δώσῃ ἴσως καμμίαν συμβουλήν, πρὸ πάντων ὅμως θὰ σὰς παρηγορήσῃ διὰ τὸ δυστύχημα, τὸ ὅποσον σὰς πλήττει.

Ὁ Ἰουστίνος ἐφάνετο ὡς μὴ ἀκούων. Μετά τινος στιγμῆς ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου.

— Τὸ εἶχατε προῖδει; εἶπεν. Καὶ ἡ κυρία Βρετὴλ τὸ προσεῖδεν ἐπίσης; Πιστεύετε ὅτι θὰ με συγχωρήσουν;

— Πῶς; Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Βρετὴλ; . . . Βεβαίως!

Ὁ Ἰουστίνος οὐδὲν εἶπε πλέον μετὰ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ὀδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Ῥέγιερ, εἰσῆλθεν εἰς τὸ θερμὸν καὶ φιλόκαλον οἶκμα, ἐν ᾧ ἡ Ῥόζα ἀνέμενε τὸν σύζυγόν τῆς.

Ὅτε εἶδε δὲ αὐτὴν, πάντοτε μειδιώσαν καὶ ἀγαθὴν, μετὰ τὸ πρόσωπον φωτιζόμενον ἐξ ἐσωτερικῆς τινος ἀκτινοβολίας, ἠσθάνθη ὡσεὶ ἀναλυόμενον τὸν ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ ἀπὸ τριῶν ὥρων ἐπικαθήμενον παγερὸν ὄγκον.

— Ἄ! σεῖς, εἶπε, σεῖς, σεῖς ἔχετε καρδίαν! ἠξέουθε νὰ ἀγαπᾶτε, νὰ πάσχετε· νὰ ἀγαπᾶτε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, νὰ πάσχετε διὰ τοὺς ἄλλους! . . . Ἀλλὰ ἐκείνη! δὲν ἀξίζει τίποτε· με ἠπάτησε, με ἐπόδωκε, με ἐδολεῖυθη, μοῦ ἐψεύσθη! . . . Δὲν μοῦ ἐψεύσθη κἀν! Ἐποκρίτρια καὶ σεμνό- τυφος, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ψευσθῇ μετὰ τὸ στόμα. Ψεύδεται μετὰ τοὺς ὀφθαλμούς!

Κατέπεσεν ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου καὶ, κρύπτων τοὺς ὀφθαλμούς ὑπὸ τὴν συμπα- θῆ τῆς Ῥόζας χεῖρα, ἠδυνήθη ἐπὶ τέλους νὰ κλαύσῃ.

— Δὲν εἶνε τίποτε, εἶπεν ἠρέμως ὁ Ῥέγιερ ὅστις ἴστατο ὀπισθὲν τοῦ· ἔπειτα εἶχε δίκαιον νὰ εἰπῇ ὅτι δὲν σὰς ἠγάπα· εἶνε προτιμότερον αὐτὸ ἀπὸ τὸ νὰ σὰς ἐ- νυμφεύωτο . . .

— Ἐχετε δίκαιον, ἀπεκρίθη ὁ Δινιῶν, ὅστις ἐζητεῖ σανάδα σωτηρίας. Εἶνε εὐ- γενές! τοῦλάχιστον εἶνε εἰλικρινές!

Ἐνῶ κατεπαυμένο βαθυμόν, ἡ Ῥόζα ἔσπευεν ὀλίγον ἀνωτέρω, ὡστε νὰ μὴ ἀ- κούηται, τὸν σύζυγόν τῆς.

— Μὴ τοῦ δίδεις ἀνωφελεῖς ἐλπίδας, εἶπεν· ἡ δευτέρα ἀπογοητεύσει θὰ εἶνε σκληροτέρα.

— Τί θέλεις νὰ εἰπῆς; ἠρώτησεν ὁ Ἐδμόνδος ἐκπληκτικῶς.

— Ἄν τὸν ἠρῆθῃ, σημαίνει ὅτι ἔχει ἄλλον γαμβρὸν ἐτοιμον.

— Πιστεύεις; Ὅθ' ὑπερέβαινε πᾶν ὄ- ριον!

— Ἐνθυμῶμαι τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ὁ ὅποτος ἦτο εἰς τὴν ἄμαξαν μετὰ τὴν οἰκογένειαν τὴν κυριακὴν; Αὐτὸς πρέπει νὰ εἶνε!

— Ὅθ' εἶνε τὸ φοβερότερον ὄλον!

— Ὅθ' ἡ ἰδίᾳ. Ἄς προσπαθῶμεν, νὰ τὸν διασκεδάσωμεν.

— Δὲν δυσχερῶσθῃς ποῦ σοῦ τὸν ἔφε- ρα; ἠρώτησεν ὁ Ῥέγιερ παρατηρῶν αὐτὴν μετ' ἀνεκφράστου γλυκύτητος.

— Ἐκαμῆς πολὺ καλὰ, ἀπεναντίας. Ποῖός ἤξευρε ἐὰν δὲν τὸ ἔκαμνες, εἰς ποῖον μέρος τοῦ Σηκουάνα θὰ εὐρίσκατο τώρα, ἀπεκρίθη ἡ Ῥόζα μειδιώσα.

Ἐκράτησεν αὐτὸν ὀλόκληρον τὴν ἐ- σπέραν καὶ ὅτε ὁ Ῥέγιερ συνώδευσε τὸν δυστυχῆ, ὅστις εἶχε πληγῆ ὑπὸ τοιοῦτου ἀτυχήματος, ὁ ἄνθρωπος ἦτο συντετριμ- μένος, ἡ ζωὴ καὶ τὸ λογικὸν ὅμως εἶχον σωθῆ.

Κ.

Δὲν ἀρίνει τις, ἐν τούτοις νὰ τὸν ἀπαγ- χονίσουν χωρὶς νὰ ἀντιστῆ πᾶσι· οὕτως ἡ κυρία Γερβοῦ, περὶ τὴν πύπτῃν ὥραν, ἔλαβεν ἐπιστολήν, ἐν ᾗ ὁ Δινιῶν ἐζητεῖ ἐξηγήσεις καὶ συνέντευξιν, κατ' ἰδίαν ἢ ὁμοῦ.

Ὁ δυστυχῆς νέος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐ- τῇ εἶχεν ἐκχύσει πᾶσαν τῆς καρδίας τοῦ τὴν ὀδύνην· ὑπὸ ματαίους ἀβρότητος τῶ- πους, μόλις ἠδύνατο νὰ ὑποκρύψῃ τὴν κραυγὴν τῆς θλίψεως τοῦ τιμίου ἀνθρώ- που, πρὸς ὃν προσνήχθησεν οὕτως ὑβρι- στικῶς.

Ἡ κυρία Γερβοῦ ἀνέγνω τὴν ἐπιστο- λὴν ταύτην, τὴν ἔθεσεν ἐντὸς τοῦ θυλα- κίου τῆς καὶ διέταξε νὰ ἀναφθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ πυρᾷ, ὅπως ὑποδεχθῆ καλλίτερον ἐκεῖνον, ὅστις ἔμελλε νὰ πραγματοποιήσῃ πάντα τὰ ὄνειρα τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ὑπερηφανίας τῆς.

Ὁ Δυβάλ, πράγματι, ἔφθασε μετ' ὀλί- γον ἦτο ἄνθρωπος ἀκριβῆς εἰς τὰς δια- σκεδάσεις τοῦ, ὅπως καὶ εἰς τὰς συναλ- λαγὰς τοῦ.

— Ἐτελειώσαμεν λοιπὸν; εἶπεν εἰς- ερχόμενος.

— Ὅχι τόσο γρήγορα δά! παρετή- ρησεν ἡ κυρία Γερβοῦ μειδιώσα καὶ δει- κνύουσα αὐτῷ καθίσμα.

Ἡ ἐστία ἐκάπνιζε καὶ ἠναγκασθήσασιν νὰ καταβιδάσῃ τὸ καταβλημαῖ ἢ ὁσμὴ δὲ τοῦ καπνοῦ μετὰ τοῦ παγετώδους ψύ- χους τοῦ δωματίου, ὅπερ σπανίως ἠνοί- γετο, οὐδόλως συνετέλει ὅπως ἡ συνέν- τευξις διεξαχθῆ εὐαρέστως. Ἡ κυρία Γερ- βοῦ ἄλλως παρετήρησεν ὅτι ἂν καὶ ἀπὸ τῆς χθὲς εἶχε κατορθώσει νὰ τρέψῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς ἐπαρκῶς τὸν ροῦν τῶν γεγονότων, αἱ κατακτήσεις τῆς ὅμως αὐταὶ δὲν τῇ

παρεῖχον διήγησιν τινά, ἥτις ἠδύνατο νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἐργολάβον. Τούτο δ' ἐν- ἔβαλλεν αὐτὴν εἰς σκληρὰν ἀθμονίαν.

— Ὁμιλήσατε εἰς τὸν σύζυγόν σας; ἠρώτησεν ὁ Δυβάλ, βλέπων ὅτι οὐδὲν τῷ ἔλεγον.

— Ὅχι, ἀπεκρίθη γενναίως ἡ Εὐλα- λία. Εἰς τὴν κόρην μου μόνον ὀμιλήσα.

— Ἄ! εἶπεν ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος φαι- δρυόμενος. Καὶ τί σὰς ἀπήντησεν;

— Δὲν πιστεύω νὰ εἶνε κακὰ διατε- θεμένη πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ ἀπὸ ὑμᾶς πάλιν ἐξαρτᾶται νὰ τὴν κατακτῆσθε, ἀμα λαβώμεν καὶ τὴν συγκαταθέσιν τοῦ συζύ- γου μου.

— Εἶνε πολὺ δύσκολη αὐτὴ ἡ συγκα- τᾶθις; ἠρώτησεν ὁ Δυβάλ ἀνοίγων ἐκ- πληκτικῶς τοὺς ὀφθαλμούς.

— Ἐ! μά . . . Φωτεινὴ ἰδέα διήλθε τῆς κεφαλῆς τῆς κυρίας Γερβοῦ.

— Θέλετε νὰ κάμετε μόνος σας τὴν πρῶτασιν; εἶπε μετὰ τόνου ἀπεριγράπτου εἰλικρινείας.

— Βεβαίως.

— Λοιπὸν, κάμετέ τὴν! Ἀλλὰ ὑπὸ ἕνα ὄρον, ἀνεῦ τοῦ ὁποῦ τὰ πάντα εἶνε μάταια. Δὲν θὰ τὸν ἀφήσετε νὰ ὑπο- πτευθῇ κἀν ὅτι ἀπειθήσῃ, πρὸ αὐτοῦ, εἰς ἐμέ. Ὁ κ. Γερβοῦ εἶνε πολὺ ἀγαθός, ὅπως οἱ περισσότεροὶ ἄνδρες, εἶνε ὅμως ὀλίγον ζηλότυπος ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐξουσίαν. Ἐγὼ τὸν διέθεσα οὕτως ὡστε νὰ ἀποδεχθῇ τὴν πρῶτασιν σας, χωρὶς δυσἀρέσκειαν.

Ἀλλὰ προσέξατε, μὴ φανῆτε ἀδέξιοι.

— Ἐννοία σας! εἶπεν ὁ ἐργολάβος.

Λοιπὸν, ἀμα ἔλθῃ ἀμέσως;

Ἡ κυρία Γερβοῦ παρετήρησε τὸ φρολό- γιον.

— Ἀμέσως, εἶπε. Δὲν πιστεύω ὅτι θὰ σὰς δώσῃ ὀριστικὴν ἀπάντησιν ἀπόψε, ἀλλὰ, ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, γρή- γορα θὰ ἐξέλθῃτε ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα.

Ὁ Δυβάλ ἠσθάνθη αἰφνίς ἑαυτὸν σμι- κρυνόμενον. Οὐδέποτε εἶχε φαντασθῆ ὅτι γαμβρὸς τόσο πλούσιος ἠδύνατο νὰ προσ- δοχᾷ ἐναγωνίως τὴν ἀπάντησιν, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν, οἱ ἄν- θρωποι οἵτινες τὸν ὑπέβαλον εἰς τὴν ὑ- ποχρέωσιν ταύτην, ἔλαβον πρὸ τῶν ὀ- φθαλμῶν τοῦ χαρακτήρα λίαν σημαντι- κῶν προσώπων.

— Καὶ ἡ μικρὴ; ἠρώτησεν ἐπανερχό- μενος εἰς τὸ ἀντικείμενον τῶν μερμηνῶν.

— Ἡ κόρη μου; Εἶνε πολὺ καλὰ, εὐ- χαριστᾷ, ἀπεκρίθη ἡ Εὐλαλία.

— Τὸ ἤξευρω βέβαια ὅτι δὲν εἶνε ἀ- σθενής, εἶπεν ὁ ἐργολάβος ἀδελμῶν. Σὰς ἐρωτῶ ἂν ἠμπορᾷ νὰ τὴν ἰδῶ.

Ἡ κυρία Γερβοῦ ἐδίστασεν. Οὐχὶ διότι εἶχε τὴν ἐλαχίστην περὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς θυγατρὸς τῆς ἀμφιβολίαν— εἶχε ἀ- νακοινώσει εἰς αὐτὴν τὴν νέαν πρότασιν, χωρὶς ἡ Δινόρα νὰ δεῖξῃ καμμίαν ἐκπλη- ξιν— ἀλλὰ, πρὶν ὁ Γερβοῦ προειδοποιηθῇ, ἦτο φρόνιμον νὰ συνατηθῶσι τὰ δύο ἐ- κείνα ἄντα, ὧν ἡ μόνη ἐπιθυμία ἦτο ἡ ἐ- νασίς τῶν. Ἀπεφάσισεν ἐν τούτοις νὰ δια- κυβεύσῃ τὰ πάντα.

— Ἡμπορεῖτε νὰ τὴν ἰδῆτε, εἶπεν, ἀλλὰ μὴ τῆς εἰπῆτε τίποτε, σὰς παρα- καλῶ, πρὶν ἰδῆτε τὸν πατέρα τῆς.

— Μείνατε ἡσυχῶς! εἶπεν ὁ Δυβάλ. Ἡξεύρω τί θὰ κάμω.

Ἡ Εὐλαλία ἐκάλεσε τὴν θυγατέρα τῆς, ἥτις προσῆλθεν ἐν τῷ συνήθει αὐτῆς παρα- στήματι καὶ μετὰ ταπεινωμένους ὀφθαλ- μούς! Ἐκᾶθσε δὲ ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου, παρὰ τὸν ἀγαθὸν ἐργολάβον, ὅστις τὴν κατέτρωγε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ὅστις, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἐκρυπτε τὰς χεῖ- ρας ἐντὸς τῶν θυλακίων τοῦ, ὅπως μὴ ἐναγκαλιθῆ αὐτὴν.

Ἡ ἐν τῇ ἐστία πυρᾷ ἐπέμενε νὰ μὴ ἀνάπῃ. Ἡ Δινόρα ἔλαβε τὸν φουσητήρα, ἐγονυπέτησε πρὸ τῆς ἐστίας καὶ ἤρξατο φουσᾶσα.

Πόσον εὐμορφο ἐφύσα! πῶς τὰ κινή- ματά τῆς, ἦσαν σεμνὰ καὶ χαριέντα! Μόλις τὴν ἔβλεπε κἀνὲς οὕτω, καὶ ἐμάν- τευεν ὅτι ἦτο ἀφελής, ἀρελής, ἐξ ἐκείνων αἰτινες δὲν ἐρυθρῶσιν ἢ εἰς τὰς ἐπιτετο- δευμένας φιλοφρονησεις, καὶ αἱ ὁποῖαι, ἀμα ἐξομολογήσῃτε πρὸς αὐτὰς εἰλικρινῶς τὰ αἰσθημάτά σας, εἶνε ἱκαναὶ νὰ σὰς παρατηρήσῃ κατὰ πρόσωπον, προσποιού- μενα ὅτι δὲν ἐννοοῦσι τίποτε.

Ὁ Δυβάλ τὴν ἠγάπα ἐξ Ἰσου σχεδὸν γονυπετῇ πρὸ τῆς ἐστίας, ὅπως καὶ κα- θημένην παρ' αὐτῷ ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου· ἡ στάσις αὐτῆ εἶχεν οἰκειότητά τινά, ἐν- θαρρύνουσαν τὰς ἐξομολογήσεις.

Ἐπαφελούμενος δὲ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ σάφρων Εὐλαλία εὐρίσκατο ἐν τῷ παρακειμένῳ δωματίῳ, ἔκλινε πρὸς τὴν Δινόραν καὶ χαμηλοφώνως εἶπεν αὐτῇ:

Ἐνθυμῶσθε τὸ ἄλογό μου, τὸ ὅποσον εἶχα εἰς τὴν ἄμαξαν τὴν Κυριακὴν;

— Μάλιστα, κύριε.

— Ἡθέλατε νὰ τὸ εἶχατε αὐτὸ τὸ ἄ- λογο; Εἶνε χαριτωμένον, ἤμερον· καὶ ὁ κύριός τοῦ εἶνε ἡμερος. Τὸ ἀγαπᾶτε τὸ ἄλογο;

— Ναι, κύριε, ἀπήντησεν ἡ ἀφελής, εἶπερ ποτὲ ἐκπληκτικῶς.

— Καὶ τὸν κύριόν τοῦ; Ἡθέλατε νὰ εἶχατε καὶ τὸν κύριόν τοῦ; Καὶ ἕνα εὐ- μορφο μικρὸ σπιτάκι, μετὰ ἕνα κομψὸ ἀμα- ξάκι; Τὰ ἠθέλετε αὐτά;

— Δὲν ἤξευρω, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Δι- νόρα πάντοτε γονυπετῆς πρὸ τῆς πυρᾶς ἥτις ἐκάπνιζεν ὀληρῶτατα.

Οὕτω καθήμενὴ εἶχε λάβει θελκτικὸν ῥοδόχρουν χρῶμα, αἱ τρέμουσαι δὲ χεῖρές τῆς εἰς μάτην ἐζήτουν τὸν μεταξὺ πτυ- χῆς τινος τῆς ἐσθῆτός τῆς ἀποκεκρυμ- μένον φουσητήρα.

— Διὰ νὰ ἔχετε τὸ ἄλογο καὶ τὴν ἀ- μαξᾶν πρέπει νὰ πάρετε καὶ τὸν κύριόν τῶν, ἐξηκολούθησεν ὁ Δυβάλ, ὅστις ὡ- μίλει αὐτῇ, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῆ, ὡς πρὸς μικρὰν κορασιάδα. Δὲν σὰς τρομάζει ὁ κύ- ριός τῶν, ἔ; θὰ σὰς ζητήσω μετ' ὀλίγον ἀπὸ τὸν πατέρα σας. . . .

— Ὅθ' ἡ μὴ ζητήσετε; εἶπεν ἡ Δινόρα καθιστάμεν ἔτι μᾶλλον περιπόρφυρος.

— Ἀξιολόγητον πλάσμα! ἀνέκραζεν ὁ ἐργολάβος μὴ δυναμένος νὰ συγκα- τηθῇ καὶ ἐναγκαλιζόμενος αὐτὴν. Ναι,

θὰ σὰς ζητήσω εἰς γάμον. Δὲν θὰ ἀρνη- θῆτε βέβαια; Εἰπέτε το καὶ εἰς τὸν πα- τέρα σας ὅτι θέλετε νὰ σὰς ζητήσω. Ὅθ' οὐκ ἐυχθῶμεν εἰς τρεῖς ἐβδομάδας, διότι ἔχω νὰ κτίσω ἐν ἐργοστάσιον εἰς τὴν Ναν- τὴν, καὶ θὰ σὰς παραχωρήσω ὅτι ἐπιθυ- μήσετε.

— Κύριε; εἶπεν ἡ Δινόρα, ἥτις ἐφεί- νετο ὡσεὶ ἄλλοφρονούσα. . . .

Ἡ Εὐλαλία εἰσῆλθεν ἐγκαίρως, τόσο ἐγκαίρως, ὡστε ἡ κυρία Ἀγκλοῦ θὰ ἔλεγεν ὅτι ἠκροῦτο τῆς συνδιαλέξεως ἐ- ζωθεν τῆς θύρας— ἀλλ' εἶνε γενικῶς γνω- στὸν ὅτι ἡ κυρία Ἀγκλοῦ εἶχε τὴν ψυ- χὴν μαύρην, ὡς ὁ λασις, ὅστις ἀπετέλει τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ καλλωπι- σμοῦ αὐτῆς.

Μετά τινος λεπτῶ ἐπεφάνη καὶ ὁ Γερ- βοῦ. Ἡτο σύνορφος· ἡ ἐπιστολή, ἣν εἶχε γραφῆ πρὸς τὸν Δινιῶν ἀπέβη αἰτία ἐπι- μόνων ἐλέγχων τοῦ συνειδότος. Μάτην δικαιολογούμενος ἐσκέπεστο, ὅτι ἀφοῦ ἡ κἀρὴ τοῦ δὲν ἠγάπα τὸν νέον αὐτόν, ἡ μόνη λογικὴ ἀπόφασις, ἦν ἔπρεπε νὰ λάβῃ,

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΑ
ΠΕΡΙ ΔΑΝΙΗΛ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ ΓΡΑΦΕΝΤΑ

Εν τῇ Ἐστία ἐδημοσιεύθη πρό τινας μακρὰ περὶ Δανιὴλ Φιλίππιδου καὶ τῆς Γεωγραφίας αὐτοῦ διατριβή, ἐν ἣ τὰ τοῦ βίου καὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ διαλαμβάνονται, καθ' ἃν μάλιστα χρόνον, πολλοῦ λόγου γινόμενου περὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, οἱ συγγραφεὶς τῆς γεωγραφίας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης 1791 διέγραψαν τὰ ἀληθῆ αὐτῆς ὄρια, καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς κατάστασιν ὑπὸ τὴν δουλείαν καὶ τὸ φθοροποιὸν σύστημα τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως, ὅπερ καὶ ὁ συγγραφεὺς τῆς διατριβῆς ταύτης ἀναφέρει. Τὴν σπουδαιότητα τῆς συγγραφῆς ταύτης καὶ ὁ σύγχρονος τοῦ Δανιὴλ Φιλίππιδου συγγραφεὺς ὁ Γεωργίος Ζαβίρας παρατήρει λέγων «Τὸ πόνημα τοῦτο διὰ τὴν ὠφέλειαν εἶναι μέγα, διὰ τὸ λίαν χυδαῖον τοῦ ἄλλου ἀπὸ τῶν ἀναγινώσκοντα ἀτελές, ὅθεν καὶ λύπη· ἀξιῶν» καὶ ἀλλοῦ ὁ ἴδιος λέγει «αὕτη ἡ βιβλίος εἶναι λίαν ὠφέλιμος, ἀλλὰ λυπηρὸν πρῶτον εἶναι ὅπου οἱ σοφοὶ αὐτῆς συγγραφεὶς συνέγραψαν αὐτὴν μετὰ τὸν ἄριστον χυδαῖον ὅρον...» (Γ. Ζαβίρας. Νέα Ἑλλάς ἢ Ἑλληνικὸν Θέατρον. σελ. 286. καὶ σελ. 279). Μόνος δ' ὁ πρῶτος τόμος τῆς Γεωγραφίας ταύτης ἐδημοσιεύθη, οἱ δ' ἄλλοι δύο χειρόγραφοι ὄντες, ἐγίναν παρανάλωμα τοῦ πυρός ἐν Κωνσταντινουπόλει. (Ἀθηνᾶ, ἐφημερίς ἔτος 6' 1833, ἀριθ. 122, σ. 487).

Ὁ ἕτερος τῶν συγγραφέων τῆς Νεωτερικῆς Γεωγραφίας Γρηγόριος ὁ Κωνσταντῆς ἔγραψε σύντομον βιογραφίαν τοῦ Δανιὴλ Φιλίππιδου, ἣν φαίνεται ἠγνοεῖ ὁ τὰ ἐν τῇ Ἐστία περὶ Δανιὴλ γράψας, ἐδημοσιεύθη δ' αὕτη ἐν τῇ ἐφημερίδι Ἀθηνᾶ. (Ἀθηνᾶ, ἐφημερίς ἔτος 6' 1833, ἀρ. 122 σελ. 486-7). Λέγει δὲ περὶ τοῦ συμπαιριώτου, τοῦ φίλου, καὶ τοῦ συνεργάτου αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῆς· «ὅτι ἐγεννήθη ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς οὗτος ἀνὴρ περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος (1758) ἐν Μηλίας, κώμη τοῦ Πηλίου, ἐνθα ἐδιδάχθη τὴν Ἑλληνικὴν ὥστε καὶ νὰ γράφῃ αὐτὴν μετὰ ἀκρίβειαν καὶ κομψότητα. Κατὰ τὸ 1799 ἱερομόναχος ὢν, μετέβη εἰς Ἀθῶν χάριν μαθήσεως ἐντελεστέρας μὴ εὐχαριστήσεως δ' ἐκεῖ μετέβη εἰς Χίον ἐνθα ἐδιδάχθη ἀριθμητικὴν καὶ γεωμετρικὴν παρά τινας μαθητῶν Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκου, συμμαθητεύων τῷ ἀοιδίμῳ Πατριάρχῃ Γρηγορίῳ, ἀρχιδιακόνῳ τότε ὄντι τοῦ ἁγίου Σμύρνης Προκοπίου, εἰς τὴν εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ σχολὴν, διαλυθεῖσα δὲ τῆς σχολῆς ταύτης τῆς Χίου, μετέβη εἰς Βουκουρέστιον ἀκροασάμενος Νεοφύτου τὸν Κουσοκαλυβίτην. Τοῦ Νεοφύτου θανόντος μετέβη εἰς Ἰάσιον διορισθεὶς διδάσκαλος τῆς ἐκείσε αὐθεντικῆς σχολῆς, διδάσας ἐπὶ δύο ἔτη. Παραίτηθεὶς δὲ διέτριβεν εἰς τὸ Ἰάσιον καὶ Βουκουρέστιον μέχρι τοῦ 1787, μετ' ὃ διαρκῶς διέτριβεν εἰς Ἰάσιον ἔτη δύο.

Εἶτα μεταβὰς εἰς Βιένναν διέτριβεν ἔτη δύο, εἶτα εἰς Παρισίους ἔτη τρία διδάσκόμενος ἐπιστήμας, ἀστρονομίαν, βοτανικὴν, ἀνατομίαν καὶ ἄλλας, ἣν δὲ πολυμαθέστατος ἐξ ἧς ἐγένετο καλλίστατος καὶ ὀχλήρως εἰς τὰς συναστροφάς, θέλων ἵνα πάντοτε λαλῇ καὶ μὴ ἀκούων τοῦ ἐκ συλλαλοῦντας, ἣν δ' ἐγκρατῆς τῆς Γαλλικῆς, Λατινικῆς καὶ Γερμανικῆς.

Ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῆς ἀπαριθμεῖ τὰδε· α. Γεωγραφίαν νεωτερικὴν, οὐδεμίαν μυσίαν δὲ ποιεῖται τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν συγγραφὴν αὐτῆς. β'. Μετάφρασιν ἐκ τῆς Γαλλικῆς τῆς λογικῆς τοῦ Κοινδουλιά. γ'. Μετάφρασιν ἐκ τῆς Γαλλικῆς τῆς ἀστρονομίας τοῦ Λαζαρόδ. δ'. Ἱστορίαν ἢ μᾶλλον χωρογραφίαν τῆς Βλαχομοποδανίας, ἐπιγραφομένης Ρουμουνίας. ε'. Ἀπόπειραν τοῦ νοουμένου, δι' ὅπερ ἐπορεύθη ἐπίτιδος εἰς Παρισίους διὰ νὰ δεῖξῃ εἰς τοὺς σοφοὺς τὸ πόνημα αὐτό, καὶ νὰ λάβῃ τὸν στέφανον τῆς εὐρέσεώς του, ἀλλ' ἔλαβε τὴν μέλαιναν ψῆφον. ς'. Μετάφρασιν ἐκ τῆς Λατινικῆς τῶν φιλιππικῶν τοῦ Τρόγου μετὰ σημειώσεις φιλολογικὰς ἀξιολόγους—προκρίτεα δ' ἡ μετάφρασις αὐτῆς τοῦ Δανιὴλ ἀρχαιοτέρως τινὸς ὑπὸ τοῦνομα Ἰουστίνου—ζ'. Μετάφρασιν ἐκ τῆς Γαλλικῆς τῆς φυσικῆς καὶ φυσικοχημικῆς τοῦ Brissons σωζομένης χειρογράφου εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Τὴν ἀνέκδοτον αὐτὴν συγγραφὴν τοῦ Δανιὴλ μνημονεύει καὶ ὁ William Martin Leake (Reserches in Greece London 1814. p. 87). ἢ Μετάφρασιν ἐκ τῆς Γερμανικῆς τῆς Γεωγραφίας τοῦ Γασπάρεως, ἢ ὅποια σταλείστα ἀπὸ Ἰάσιον εἰς Βιένναν πρὸς φίλον του, διὰ νὰ τυπωθῇ, ἐγράθη καθ' ἑδὴν.

Πρὸ δύο ἐτῶν (1831) ἔγραψεν ὁ Δανιὴλ ἀπὸ Βασσαραβίας πρὸς τινα τῶν ἐνταῦθα φίλων του, ὅτι κατεγίνετο εἰς συγγραφὴν μεταφυσικῆς τινας πραγματείας, ἣτις ἀπωλέσθη ἰσως μετὰ τῆς ἄλλης περιουσίας του· ἐπιλέγει ὁ Κωνσταντῆς· «Ταῦτα ἐν ἐπιτομῇ τὰ κατὰ τὸν μακαρίτην Δανιὴλ Φιλίππιδον, ὅστις εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ζωῆς του εἶπε ὑπὸ γῆρας, εἶπε ὑπὸ τῆς κακῆς ἐκβάσεως τῶν ὑποθέσεων του (ὃ καὶ μᾶλλον) ἐγίνεν, ὡς μανθάνω πάντι παραξένος καὶ ἀλλοκότος· εἶθε ὅμως νὰ εἶχε τὸ ἔθνος καὶ ἄλλους τοιοῦτους ἀλλοκότους μὲν ἐν γῆρα, κοινωφελεῖς δ' ἐν νεότητι ἀνδρας, οἱ ὅποιοι ἐκλείπουν καθ' ἡμέραν ἀπὸ ἑνὸς ἕνα, καὶ γυνούτα τὸ ἔθνος τοιοῦτων ἀνδρῶν!»

Ἀμαρτάνουσι δ' ὁ τε Κυριακὸς Μελλίρρυτος ἐν τῇ Χρονολογίᾳ αὐτοῦ σελ. 357, καὶ Ἀναστάσιος ἱερεὺς ὁ ἐξ Ἀμπελακίων ἐν τῇ Ἱστορικοκριτικῇ αὐτοῦ ἀπολογίᾳ σελ. 214 λέγοντες ὅτι ὁ Δανιὴλ ἀπέθανε τῷ 1833· ὁ Δανιὴλ, κατὰ Κωνσταντῆν ἀπέθανε τὴν ἐνάτην νοεμβρίου τοῦ 1832 ἐν Μπαλταῖς τῆς Βασσαραβίας ὅπου διέτριβε κρισολογούμενος μετὰ τινων ἀχαριστῶν χροσοφιστῶν του. (Ἀθηνᾶ ἐφημερίς ἔτος 6'. 1853. ἀρ. 122, σ. 486).

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΖΕΡΑΝΤΗΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ,
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ἐν τῷ ἐν Παρισίοις κατ' ἔτος ἐκδιδόμενῳ ὑπὸ τοῦ συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν Γαλλίᾳ *Revue*, ὁ κύριος Ἑρρίκος Οὐσσαὶ ἐδημοσίευσεν ἐμβριθεστάτην μελέτην ἐπὶ τοῦ ἐν Σπάρτῃ *Κληρουχικοῦ νόμου*. Ὁ ἐπιλόγος τῆς μελέτης τοῦ κ. Οὐσσαὶ ἔχει οὕτως· «Ἦνε λίαν πιθανὸν ὅτι ἐγένετο διανομὴ γαιῶν διὰ κλήρων εἰς ἀρχαιοτάτους χρόνους, ἰσως δὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τῆς κατακτῆσεως τῆς Λακωνικῆς. Πιθανὸν ὡσαύτως εἶναι, ὅτι τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν ἠκολούθησε νόμος ἀπειργωνάσας μεταβολὴν τῆς ἀρχικῆς κληροδοσίας. Ὁ νόμος οὗτος, ὅστις ἄλλως πολυλάκις μετερρυθμίσθη ἢ ἠθετήθη, ἔσχε συνεπειὰς ὅλας διαφόρους ἐκείνων, ἀς ἠλπισεν ὁ νομοθέτης. Ἀντὶ νὰ ἐξαλειφῶσι τὴν πενίαν, οἱ νόμοι τοῦ Λυκούργου ἐν συνόλῳ, κατέστησαν αὐτὴν ἀφρευκτον, διότι κατ' οὐδένα λόγον ἐπέτρεπον εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ πλουτήσωσιν αὐθάροντες τοὺς ἀρχικοὺς αὐτῶν κλήρους τῶν γαιῶν. Ὁ κληρουχικὸς νόμος, ἢ ἀπαγόρευσις τῆς ἐργασίας καὶ ἢ ἀπὸ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐκπτώσις ἣτις κατεγινώσκετο εἰς τοὺς ἰσοκλήρους τοὺς καθιστάμενους πένθητας, πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς αἰ κυριώτεροι αἰτίαι τῆς διαρκοῦς ἐλαττώσεως τῶν κατοίκων τῆς Σπάρτης, τῆς ὑπὸ πάντων τῶν ἀρχαίων συγγραφέων παρατηρηθείσης καὶ τῶν φθερῶν κοινωνικῶν διαπαλῶν, αἰτίας πληροῦσι τὰς τελευταίας σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς Λακεδαιμονίας».

Τὸ 1885 εἶνε ἔτος πλουσιώτατον εἰς ἐκθέσεις διαφόρων εἰδῶν. Αἱ κυριώτεραι μετὰξὺ αὐτῶν, ἀρξάμεναι ἐντός τοῦ ἔτους, εἰσὶν αἱ ἑξῆς· Ἡ διεθνὴς ἐκθεσις, ἐφευρέσεων, τελεσθησομένη ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸν Μάϊον.—Ἡ διεθνὴς ἠλεκτρικὴ ἐκθεσις γενομένη ἐν Παρισίοις κατὰ τὸν Ἰούλιον.—Ἡ διεθνὴς ἐκθεσις μηχανῶν, γενησομένη ἐν Καινίγερσῳ κατὰ τὸν Μάϊον.—Ἡ διεθνὴς ἐκθεσις ἀλφίτων καὶ ἀλεύρων τελεσθησα ἐν Παρισίοις, κατὰ τὸν Ἰούλιον.—Ἡ παγκόσμιος ἐκθεσις τῆς Ἀμβέρσης, ἣτις θέλει ἐγκαινισθῆ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατὰ τὸν Μάϊον.—Ἡ ἐν Νέᾳ Ἀὐρῆλιᾳ παγκόσμιος ἐπίσης ἐκθεσις, ἐγκαινισθησα κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον.—Ἡ ἐκθεσις τῶν προνομιούχων ἐφευρέσεων, τελεσθησομένη ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν Ἰούλιον.—Ἡ βιομηχανικὴ ἐκθεσις, τελεσθησομένη ἐν Μπωβαί τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν Μάϊον.—Ἡ ἐκθεσις τῶν ἀμερικανῶν ὑδρογράφων τελεσθησα ἐν Νέᾳ Ὦρκῃ κατὰ τὸν Φεβρουάριον.—Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐταιρείας τῶν ἐρασιτεχνῶν τῶν ὠραίων τεχνῶν, ἐγκαινισθησα ἐν Ρώμῃ τὸν Ἰούλιον.—καὶ τέλος—Ἡ ἐκθεσις βάρβακος, γενομένη ἐν Καίρῳ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔλαβε παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Βολσελέυ τὸν πρῶτον τόμον τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ Γόρδωνος, ὅπερ ἔγραψεν ἐν Καρτούμ. Τοῦ ἡμερολογίου τούτου τοῦ ἠρωικοῦ τῆς Καρτούμ ὑπερασπιστοῦ ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι πέντε τόμοι, εὐρισκόμενοι ἐπίσης εἰς χεῖρας τοῦ Βολσελέυ, δὲν θέλει ὁμοῦς ἐπιτραπῆ ἢ δημοσιεῖσθαι τῶν πρὶν ἢ ἀγγλικὴ κυβέρνησις λάβῃ πλῆρη γνώσιν αὐτῶν.

Ὁ γνωστὸς καὶ παρ' ἡμῶν ἰταλὸς λόγιος κ. Gubernatis ἐσχάτως ἐπεράτωσε τὸ ἀληθῆς κολοσσαῖον ἔργον, ὅπερ ἀνέλαβε, τῆς παγκοσμίου Ἱστορίας τῆς φιλολογίας. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ 18 ὀγκωδῶν τόμων, ἐν οἷς κατὰ τάξιν ὁ συγγραφεὺς παρέχει τὴν ἱστορίαν τοῦ δράματος, τοῦ ἔπους, τῆς λυρικῆς ποιήσεως, τοῦ μυθιστορήματος, τῆς σατύρας τῆς ῥητορικῆς, τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἱστορίας. Τῆς ἱστορίας ἐκάστου τῶν κλάδων τυπῶν ἐπιπέτα ἀνθολογία, ἣτοι χρηστομῆθια περιέχουσα τὰ ἐκλεκτότερα τεμάχια τῶν μᾶλλον ἐξόχων ἀρχαίων καὶ νέων συγγραφέων.

Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῆς ἐν Παρισίοις *Γαλλικῆς Κωμῆδας*, προσεχῶς θέλει διδασθῆ ἡ μονόπρακτος ἔμμετρος κωμῆδις τοῦ διακεκριμένου γάλλου ποιητοῦ Θεοδώρου de Banville ἐπιγραφομένη· Ἡ *σύζυγος τοῦ Σωκράτους*. Πρόσωπα τῆς κωμῆδας εἰσὶ δύο· ὁ Σωκράτης καὶ ἡ σύζυγός του Ἐσθίπιππη.

Ἡ ὀγγρικὴ γεωγραφικὴ ἐταιρεία καταγίνεται, ὅπως διοργανώσῃ ἐπιστημονικὴν οὐγγρικὴν ἀποστολὴν πρὸς ἐξερεύνησιν, ὑπὸ ἀνθρωπολογικὴν, ψυχολογικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἐποψίν, τῶν περὶ τὰ Οὐράλια χωρῶν καὶ ἰδιῶν, τῆς χώρας τῶν Βασκῆν, ἐν ἣ οἱ βραχυσώμοι οὐραλο-ἀλταϊκοὶ λαοὶ τείνουσι νὰ ἐξαφανισθῶσιν. Ἡ ἐταιρεία, ἢ ἀναλαμβάνουσα τὴν ἀποστολὴν ταύτην, νομίζει καθήκον τῆς νὰ καταστήσῃ γνωστὰς τὰς φυλάς ταύτας, περὶ ὧν μετὰ μικρὸν μόλις θὰ ὑπάρχη συγκεχυμένη τις ἀνάμνησις.

Νέα ἐπιστημονικὴ ἀποστολὴ πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς μετὰξὺ Νείλου καὶ Κόγγου, ἐν Ἀφρικῇ, χώρας διοργανίζεται ὑπὸ τῆς βελγικῆς καὶ αὐστριακῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη θέλει ἀναχωρῆσαι ἐξ Ἐβρώπης ἐντός τοῦ προσεχοῦς Μαΐου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Οὐσκάρ Λενόζ, γραμματέως τῆς ἐν Βιέννῃ γεωγραφικῆς ἐταιρείας.

Τὸ πέμπτον συνέδριον τῶν γερμανῶν γεωγράφων θέλει συνελθεῖν ἐν Ἀμβούργῳ, ἀπὸ τῆς 9—11 Ἀπριλίου. Ἐπὶ τῇ ἐπιχειρῆσει τῆς συνελεύσεως ταύτης θὰ διοργανωθῇ ἐκθεσις ἀντικειμένην σχετικῶν πρὸς τὴν γεωγραφίαν, διαφόρων προκείμενων τῆς πόλεως, πρὸς τοῦτους δὲ καὶ τιτῶν συλλογῶν τῆς φυσικῆς ἱστορίας καὶ ἐθνογραφικῶν.

ΤΟ ΑΛΣΟΣ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Πρὸ ὀκτὼ ἐνιαυτῶν ἔζη ἐν Κυπρισσίᾳ διακεκριμένος τις ἀνὴρ· καὶ ἦτο διακεκριμένος, καίτοι οὔτε κἀν δημοτικὸς σύμβουλος ἐγένετο ποτε, καὶ ταῦτα, ἐνῷ οὔτε δυσπράγξιαι ἐπέβηον αὐτὸν οὔτε ἀμάθειαι, τὰ διακριτικὰ σημεῖα συνήθως τῶν πλείστων τῶν τὰ πολιτικὰ ἐν Ἑλλάδι πραττόντων. Πρὸς τὰ παρόντα δὲν συνεπαθεῖ ἀνεμνήσασκετο μετὰ δακρῶν τοῦ παρελθόντος καὶ εὐελπί τὸ ὄμμα ἔστρεψε πρὸς τῆς πατρίδος τὸ μέλλον. Τῶν ἀσμάτων αὐτοῦ—διότι ἔγραψε στίχους χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀξιώσεως ποιητοῦ—ὀπότεσι συνήθως ἦν ἡ Ἑλλάς, ἢ σεπτῆ τῶν θυσῶν καὶ τοῦ κοινῆ συμφέροντος Ἑλλάς, ἢ ἡ ψυχὴ τοῦ ἦτο ἀγνὸς λατρείας βωμὸς. Καὶ πᾶν δὲ ὅ, τι πρὸς τὴν Ἑλλάδα εἶχε σχέσιν ἀγαθὴν ἢ κακὴν συνεκίνοι τὴν φιλοπατρίδα ψυχὴν του. Κατανοῶν τὴν κακοδαιμονίαν, ἢς πρόξενος ἐγένετο ἡ παραπαίουσα πολιτικὴ τοῦ Ὀθωνος ἔγραψεν εἰς τὸμους δέκα! τὴν ἀνέκδοτον μυθιστορίαν «τὰ ἀπόκρυφα τῆς αὐλῆς τοῦ Ὀθωνος» πλατιάζουσαν μὲν καὶ στερουμένην περιτέχου πλοκῆς, ἔχουσαν ὅμως ἐπεισόδια τινα μετὰ δυναμικῶς γεγραμμένα καὶ χαρακτῆρας ζωηρούς.

Ὁ ευαίσθητος ἀνὴρ συναισθανόμενος ὅποια ἀγαθὰ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα προσήνεγκεν ἢ θυσία τοῦ μεγαλοφρονῆς τῆς Ἀλθιῶνης βάρδου, ὅτε ἡ Ἑλλάς συντετριμμένη ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῆς ἐρίδων ἐπελανθάνετο τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν λύσιν τῶν δεσμῶν αὐτῆς, ἐφύτευεν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ μετὰ πόνων, ἰδρώτων καὶ φροντίδων μετὰ συστάδας καὶ στίχους καὶ λαβυρινθώδεις τρίβους καὶ ἀποκρυφὰ ἀπέραντον κυπρισσῶνα ἐκ χιλιάδων τοιούτων δένδρων καὶ ἐν αὐτῷ ἔχαιρεν, ἐθρήνηε, ἐμελέετο, συνέγραψε μυθιστορίας ἢ στίχους, οὓς ἐψάλλεν ἐπὶ ἰδίῳν ἢ ἄλλων ἀνακρουῶν τὸν ταμπουρᾶν.

Ἐν τῷ ἄλσει τούτῳ, ἐν τῇ εὐπρεπεστάτῃ τῶν κυπρισσῶν συστάδι, ὁ Ἰωάννης Φωτῆδης εἶχε στήσει τὴν προτομὴν του, εἰς δὲ τὸ ἄλσεον εἶχε καθιερώσει, θεοῦ, τοῦ Βύρωνος δι' αὐτὸν θεοῦ τῆς ποιήσεως καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἐκάστην δ' ἐβδόμην Ἀπριλίου, ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου ποιητοῦ ὑπὸ τὰς ὑψητεῖς κυπρισσῶν τὰς σκιαζούσας τὴν προτομὴν κεκοσμημένην στεφάνους δάφνης παρὰ τὸ ἀνθόβολον βᾶθρον, ἐρχόμενος μετ' ἐλαχίστων φίλων κατανοούντων αὐτὸν, ἐτέλει ὁ Φωτῆδης μνημόσυνον ποιητικὸν εἰς τὸ ἄλσεον τοῦ Βύρωνος.

K. Γ. Ζ.

ΠΑΡΕΚΒΑΣΕΙΣ

Ἦ γέννησις τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους. Χειραφίαι καὶ χαρτονομίσματα. Τὰ Ἐσθίπιππη, αἱ ἐκλογαὶ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ σαρόθρου Ἰσοφύτου καὶ ἀντιπολιτευόμενοι. Ἰππος καὶ συνεκίδες. Μὴ ἀπαρῆ δὲν μ' ἀγαπᾷ. Λόγοι καὶ... Λόγοι! Τί ἔρημα!

Ἦτο καιρὸς πλέον ν' ἀνατεῖλῃ καὶ ἡ 7η Ἀπριλίου. Ὁλὴ ἡ Ἑλλάς κυφοροῦσα, τὴν ἀνέμενον ἀνυπομονῶς ἵνα τεξῆται τοὺς

γενναίους πατέρας τοῦ ἔθνους καὶ ἵνα ἀποταχθῇ τῶν ἄλλων ὑποβολιμαίων, οἵτινες ἐπέζητουν ἐπιμένοντες παρὰ τῶν ἐκλογῶν, δικαιώματα πατρότητος.

Σήμερον λοιπὸν ἀνταλλάσσονται αἱ τελευταῖαι χειραφίαι καὶ τὰ τελευταῖα χαρτονομίσματα· σήμερον ἀναπτύσσονται τὰ μεγαλύτερα βέμματα τοῦ ῥητινίζου καὶ σήμερον τέλος, ὅθ' ἀσπασθῶν οἱ ὑποψήφιοι, μετὰ τὸν στέφανον τῆς ἐπιτυχίας ἢ μετὰ τὸν ἀκάνθινον στέφανον.

Καλπαὶ ἀνοιγήσονται καὶ ἐκλογικαὶ αἰθούσαι κλεισθήσονται. Πολλοὶ δὲ ἀβραὶ χεῖρες, ἀπὸ ἡμερῶν δημοκρατικῶς θωπεύουσαι, ἄλλας χεῖρας χονδράς καὶ τυλώδεις, θὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἀρχαίας τῶν ἔξεις καὶ θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ χειρόκτια τῶν ἵνα κρύψωσι τὴν αἰσχύνην τῶν.

Δὲν θὰ μεταβαίνοσι πλέον οἱ ὄμιλοι τῶν ἐκλογῶν εἰς τοὺς χαίνοντας οἴκους τῶν ὑποψηφίων, ἵνα ἀξιώθωσι προσαγορεύεσθαι «ἐμμετῶν καὶ ἵνα πῶσι τὸν ἐπιτινακίου δαψίλει καπνόν. Αἱ πολυθάλασσοι ἀρματοδρομῖαι ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ αἱ ἐκδρομαὶ ἀνὰ τὰς πολυψήφους συνοικίας, καταργουῦνται. Καὶ αὐταὶ ἐπὶ αἱ διαδηλώσεις μετὰ τὰς μουσικὰς πρωτοπορίας τῶν, τὰς ἐθνικὰς σημαίας καὶ τοὺς οὐρανοὺς ὑποκινήσας, οἵτινες συναγοῦσι τοὺς πολλοὺς περιέρρους, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ οἱ εὐχαριστήριοι λόγοι καὶ αἱ συγκινητικαὶ προσφωνήσεις ἀπόψε θὰ ἀρῶσιν τὴν τελευταίαν πνοήν.

Δόξα τῷ Θεῷ! λήγει ἡ πυρετώδης αὕτη περίοδος καὶ ἐπανερχονται ἅπαντες ἐπὶ τὰ ἔργα αὐτῶν. Αἱ χρυσοφάντοι σημαῖαι θὰ τυλιχθῶσιν, ἵνα ἐπιμελῶς φυλακασόμεναι, χρησιμεύσωσι πάλιν εἰς προσεχέεις τοιαύτας πανηγυρεῖς. Οἱ στέφανοι θὰ τεθῶσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀνεμνήσων καὶ τὰ ὠτὰ μας θ' ἀναπαυθῶσι, σωζόμενα ἀπὸ τὰς ἀκατασχέτους ζητωκραυγὰς καὶ τὰ νευρικὰ χειροκροτήματα.

Οἱ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐξέλεξαν τοὺς ἀρχοντάς των! Εὐφροσύνη καὶ πάθος καὶ διαδηλώσεις, θηλαφαὶ καὶ φιλοφρονήσεις, καταλύσις λαβυρινθῶν καὶ στομάχου, προαίμανον τὴν ὁδὸν τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀνδραίξαν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ.

Ἀβριον δὲ, τὸ ἀσφῶρον θὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, ἵνα ἀποκαθάρσῃ καὶ αὐτὸ τὰς αἰθούσας, ἀς σήμερον πληρωθῶσιν οἱ μέτροι τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου καὶ ἵνα ἀποδιώξῃ ἀνυπομονῶν ὄλην τὴν κόνην, ἣν μετήνεγκον ἐμεῖς τὰ δημοκρατικὰ τῶν πέδιλα.

Ὅλοι, οἱ κατὰ καιροὺς ὑποψήφιοι, ἀνεπτύξαν πλειστάκις καὶ μυριοτρόπως τὰ καθήκοντα τῶν ἐκλογῶν καὶ τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς ψήφου.

Οἱ ὑπομνηστικῶς ἐπιμένοντες εἰς τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν, ἐξήτησαν ὑποστήριξιν, φέροντες, ὡς πιστοποιητικὸν τιμιότητος, τὴν εὐμερίαν τῆς χώρας, ἣν αὐτοὶ κατεργάσαντο!

Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, καυτηριάζοντες τὰ προγεγενημένα, δι' ὧν ἡ πατρίς βγαίνει

πρός τὸν ὄλεθρον, ὑπόσχονται τὴν διόρ-
θωσιν τῶν κακῶς κειμένων.

Οἱ δὲ ἐκλογεῖς, λαβόντες, ἢ μὴ λαβόν-
τες ὑπ' ὄψιν τὰ προγράμματα τῶν δύο
μερίδων, μεταβαίνουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν
ἢ τὸ σχολεῖον, ὅπου ἀπὸ τῆς χθὲς παρε-
τάχθησαν αἱ συστοιχίαι τῶν καλῶν.

Οἱ φιλοειδεῖς ἀντιπρόσωποι τοὺς ὑ-
ποδέχονται. Παρατρύνουσι, ἱκεταί, βιο-
γραφικαὶ σημειώσεις ἀπαγγέλλονται καὶ
ὁ ἀρχὼν λαός, λαμβάνει διὰ τῶν τριῶν
δακτύλων τὴν μολυβδίνην σφαιρὰν! Αὐτὸς
θὰ ἀποφασίσῃ. Τὸ βλέμμα τοῦ ἀντιπροσ-
ώπου, προσπαθεῖ νὰ ὑποκλέψῃ τὴν μυ-
στικὴν ἀπόφασιν, παρακολουθοῦν τὴν κί-
νησιν τῆς χειρὸς καὶ τοῦ βραχίονος.

Καί... ἢ ἀκούεται ἐν θερμὸν θερμὸν ἐθ-
χαιριστῶν, ἢ μαντεύεται ὁ βαρὺς ἤχος τοῦ
μολύβδου, πίπτοντος εἰς τὰ μαῦρα καί...
εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ὑποψηφίου.

Καί εἶτα ;

Οἱ μὲν ἀπαυγμένους, ὃν ἡ ψυχὴ περι-
λυπος ἐκ θανάτου, μεταβαίνουν... εἰς
τὴν κλίνη των, ἥτις καίτοι ἀπὸ νυκτῶν
τοὺς ἀνέμενε ματαίως, τοὺς θάλπει πάλιν,
λησμονοῦσα τὰς ἀπιστίας των. Ἄλλ' ὁ
ὑπνος, τοὺς ἐγκαταλείπει καὶ ἐκεῖνος, ὁ
ἐξελθὼν τὸν ἐγκαταλείπον καὶ ἂν τέλος
ἐξέλθῃ καὶ τοὺς καταλάβῃ, εἶνε διακα-
καμμένος, βαρὺς καὶ συνοδουέται, οἶμοι !
ὑπὸ εἰκότων φοβερῶν, ἐν αἷς διακρίνονται
παρελκύνοντες καὶ μεγεθυμένοι, τόσοι
τενέκεδες, ὅσοι θὰ ἤρουν ἵνα προσηνή-
σασιν νυγμοὺς ζηλοτυπίας καὶ φθόνου, εἰς
τοὺς ἀποθηκαρίους τῆς ἐταιρείας τῶν
Πετραλαίων.

Ἄλλ' ὅποια ἀγαλλίασις καὶ χαρὰ εἰς
τοὺς οἴκους τῶν ἐκλεκτῶν ;

Ἀγλῆ περιβάλλει τὰς μορφὰς καὶ βεγ-
γαλικά φωτίζουσι τοὺς οἴκους των! Ἦλ-
θον ὅλα τὰ ἀπετελέσματα ὅλα εὐχάρι-
στα. Ὑπέρτεροι ἐκεῖ, ἀρκετοὶ ἄλλου. Ζή-
τω! Δὲν τοὺς ἠπάτησαν αὐτοὺς οἱ κομ-
ματάρχει των, οὐδὲ πρόεδρον, ὡς οἱ
ἄλλοι, τὴν ἀποτυχίαν. Τοὺς ἀγαπᾷ ὁ λαός
καὶ τοὺς ἐξέλεξεν ἀντιπροσώπων του !
Εἶδατ' ἐκεῖ εἰς τὰ χωρία, εἰς τοὺς δή-
μους, πόση ὑποστήριξις; Τοὺς ἀριθμοὺς
τοὺς κράζουσιν ἀπὸ τῆς θύρας βροντωδῶς
οἱ ἐκείθεν ἐρχόμενοι ἀπόστολοι, τοῦθ' ὅ-
περ, καὶ μόνον, σημαίνει ἐπιτυχίαν διότι
ἄλλως, ἐρχονται σιγὰ σιγὰ καὶ λέγουσι
χαμηλῇ τῇ φωνῇ: *Εἶσι κ' ἔτσι, ἢ σκοῦ-
ρα ὀλίγον, διὰ νὰ μὴ εἰπὼν Μαῦρα !*

Αἱ Ἀθῆναι, ἢ μάλλον, ἢ Ἑλλὰς ἀπα-
σα, ἑορτάζει ἀπόψε ἄλλην ἀνάστασιν
ἄλλο Πάσχα τὸ ἐκλογικόν!

Τὸ τηλεγραφεῖον ἐκπολιορκεῖται καὶ οἱ
ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν προσδοκῶσιν ἀνυπομό-
τως τὴν ἐκβασιν τῶν ἀγώνων. Ἄλλα δὲ
πρόσωπα, ἀνωτέρων θέσιν κατέχοντα, βυ-
θίζονται εἰς βαθεῖς διαλογισμοὺς προσ-
παθοῦντα νὰ μαντεύσασιν. Καὶ ἂν εἶχον
πρόγνωση κανὲν λευκάνθημόν... θὰ τὸ
ἠρώτων, μὰ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκεῖνος: *Μ'
ἀγαπᾷ... δὲν μ' ἀγαπᾷ.*

Αἱ ὄψεις τῶν πόλεων μεταβάλλονται
ὁ λαός συγκεντρῶνται ὅπου ἡ ἐπιτυχία.

Διαδηλώσεις διατρέχουσι τὰς ὁδοὺς, ἔ-
σματα καὶ ζητωκραυγαὶ ἀκούονται, χειρο-
κροτήματα, ἄσπασμοι, περιπτύξεις ἐγ-
καρδιοὶ ἢ τυπικαί, φῶτα πανταχοῦ καὶ
ἰδίως τὸ ἐγγύριον προῖόν, οἱ λόγοι, ἐκφω-
νοῦνται πλήρεις συγκινήσεως καὶ χαρᾶς
ἀπὸ τῶν παραθῶρων τῶν ἐξωστῶν, τῶν
πεζοδρομίων !

Καὶ ἀντὶ ἐφοδοῦ, εἰς ἐκάστην φράσιν,
ἐκάστην ἀποστροφὴν, ἀντηχοῦσι φρενη-
τιῶδη παρατεταμένα: Ζήτω !

Καὶ τέλος οἱ ἐκλογεῖς ἐξασκουσι τὸ
τελευταῖον προνόμιόν των, ψάλλοντες τοὺς
ὑπὸ τῶν αὐτοσχεδιαστῶν τονισθέντας ὕ-
μνους, πρὸς τιμὴν τῶν ἐπιτυχόντων. Πρὸ
πάντων δὲ, περιῶνται καὶ παρατείνουσι τὴν
χαρὰν των, διότι γνωρίζουσι, ὅτι οὐδὲν
τοῖς ἀπομένει πλέον.

Οἶμοι !
Ἡ ψῆφος ἐρίφη.
Καὶ ἀπαλῶσθι πάλιν διὰ πολλὴν καιρὸν
ἢ μαγικὴ δύναμις, ἢ τῶσα χειραφίαις καὶ
καπνῶν, ἢ τῶσον ρητινιτῶν καὶ μευαία-
ματα καὶ ὑποσχέσεις προσπορίζουσα αὐ-
τοῖς. Τί κρίμα !

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΩΝ ΕΡΙΩΝ

Ἡ βιομηχανία αὕτη εἶνε γνωστὴ καὶ
παρ' ἡμῖν, ἀλλ' ἀτυχῶς εὐρίσκειται εἰς τὴν
βάρβαρον πρὸ αἰώνων διετέλει κατάστα-
σιν. Τὰ ἔρια καὶ τὸ λίνον ἦσαν αἱ πρῶ-
ται γνωσταὶ ὑφαντικαὶ ὕλαι παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις, παρ' οἷς
ἐκάστη οἰκία, καὶ ἰδίως ἀγροτικῇ, περι-
εἶχεν ἱστόν, δι' οὗ κατεργάζοντο τὰ τοῦ
οἴκου ἀναγκαῖα ἱμάτια. Καὶ παρ' ἡμῖν
εἶτι καὶ νῦν, ἐν τισιν ἐπαρχίαις καὶ χω-
ρίοις, δι' ἀτελεστοτάτων ἐργαλείων κλώ-
θονται τὰ ἔρια καὶ διὰ χειροκινήτων πα-
ναρχαίων καὶ ἀθλιῶν ἱστῶν παρασκευά-
ζονται τὰ διὰ τὴν ἐνδυμασίαν τῶν κατοί-
κων ἀπαραιτήτως ἀναγκαιοῦντα ὑφά-
σματα, ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰσι
κατάλληλα πρὸς χρῆσιν τῶν χωρικῶν.—
Τὰ πλεῖστα μάλλινα ὑφάσματα καὶ ἐνδύ-
ματα εἰσάγονται ἐξ Εὐρώπης. Ἡ ἐν Ἑλ-
λάδι καὶ Ἀνατολῇ παραγομένη ποσότης
ἐρίων εἶνε τσαυτῆ, ὥστε διὰ τῆς ἰδρύ-
σεως καλῶς κατηρτισμένων Ἀτμοκινήτων
ἢ Ὑδροκινήτων Ἐπιουρηθῶν, δύναται νὰ
ἐπαρκέσῃ πρὸς ἐνδυμασίαν ἀπάντων σχε-
δὸν τῶν τῆς ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλ-
λάδος κατοίκων ἀναμφιβέκτως λοιπὸν
καὶ ἡ διὰ τῶν τελειοτέρων μηχανημάτων
ἐπιουργία, εἶνε μία τῶν λυσitteλεστέρων
καὶ ἐπικερδοστέρων βιομηχανιῶν καὶ ἐπι-
χειρήσεων ἐν Ἑλλάδι.

Γνωστὴ τοῖς πᾶσιν ἡ μεγάλη ἐρίων
ἐξαγωγή, ἥτις ἐνεργεῖται ἐν Ἑλλάδι καὶ
Τουρκίᾳ διὰ τοὺς διαφόρους ἐμπορικῶς
λιμένας τῆς Ἑσπερίας.—Τὰ ἑλληνικὰ ἔ-
ρια παρέχουσι μὲν τὰ συστατικὰ ὀπασσοῦν
καλῆς ποιότητος, μία ὅμως μεταξὺ αὐ-
τῶν διακρίνεται ποιότητος. Ἐνθ' τὰ Τουρ-
κικὰ ὡς καὶ τὰ ἐκ Θεσσαλίας εἰσὶν ἀ-
νωτέρας ποιότητος καὶ ὑποδιαίρουται

εἰς τρεῖς κυρίως τάξεις. Ἄλλὰ τὰ Ἑλλη-
νικὰ καὶ τὰ Τουρκικὰ ἔρια εἰσὶν ἐπιτή-
δεια πρὸς κατασκευὴν διαφόρων εἰδῶν ὑ-
φασμάτων ὅσον χονδρῶν ἐριούγων, φλα-
νελλῶν, κλινωσκεπαμάτων, ἐπενδυτῶν
πρὸς χρῆσιν πολιτῶν τε καὶ στρατιωτι-
κῶν. Ἡ ποιότης τῶν Ἑλληνικῶν ἐρίων
θεωρουμένη ὑποδεστέρα τῆς Τουρκικῆς,
ἐπιδέχεται βελτιώσεως διὰ τῆς καταλ-
ηλοτέρας διαίτης τῶν ἐριόφορων ζώων.

Ἐν τῇ ἐριουργικῇ βιομηχανίᾳ δὲν ἀ-
παιτοῦνται τόσοι πολλοὶ καὶ πολυσύνθε-
τοι μηχανισμοί, ὅσοι ἐν τῇ κλωστικῇ καὶ
ὑφαντικῇ τοῦ βάρβακος· οὔτε πρὸς σύ-
στασιν ἐπιουργίαν ἀπαιτοῦνται τόσα με-
γάλα χρηματικὰ κεφάλαια, ὅσα ἀναντιρ-
ρήτως εἰσὶν ἀπαραίτητα πρὸς ἰδρύσιν
βαμβακοκλωστηρίων καὶ βαμβακοῦφαν-
τουργεῖων· καθότι αἱ ἰδιότητες τῶν ἐρίων
εἰσι τοιαῦται, ὥστε ἡ κλώσις αὐτῶν δι'
ὀλίγων μηχανισμῶν ἐπιτυγχάνεται, ἐνθ'
ἐξ ἐναντίας αἱ τοῦ βάρβακος ἰδιότητες
ἀπαιτοῦσι κατεργασίαν διὰ πολλῶν καὶ
πολυπλόκων μηχανισμῶν. Πρὸς ὑποστή-
ριξιν τῶν λόγων ἡμῶν καὶ ἵνα διευκολύ-
νωμεν τοὺς περὶ τῆς βιομηχανίας ταύτης
διανοουμένους, θέλομεν προσπαθῆσαι, τὸ
ἐφ' ἡμῖν, διὰ βραχέων νὰ δώσωμεν ἐν-
ταῦθα ἔστω καὶ ἀμυδρὰν τοῦλάχιστον
ἰδέαν, περὶ τῶν συστατικῶν τῆς ποιότη-
τος τῶν ἐρίων, καὶ περὶ τῆς ὑπὸ τεχνικὴν
ἐποψιν κατεργασίας αὐτῶν, ὑπογραμμὸν
ἔχοντες τὴν Ἀγγλικὴν ἐριουργικὴν βιο-
μηχανίαν, ἥς τὰ ἐργοστάσια πρὸ ἐτῶν
ἐπεσκέφθημεν καὶ ἰδίως ὁμῶσιν ἀντελή-
φθημεν.

Ἡ ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ παραγο-
μένη ποσότης ἐρίων εἶνε λίαν δυσανά-
λογος ἀπέναντι τῆς μεγάλης περιωπῆς,
εἰς τὴν ὁ κλάδος οὗτος προήχθη, πολλὰ
πλασιασθεὶς ἐν τῷ μεγάλῳ τούτῳ κέντρῳ
τῶν τεχνῶν καὶ παντὸς βιομηχανικοῦ ἐρ-
γοῦ. Τὰ ἀγγλικά ἔρια εἰσὶν ἐπιτηδεῖα
πρὸς κατασκευὴν φανελλῶν καὶ χονδρῶν
ἐν γένει ὑφασμάτων. Τρία εἶδη κυρίως
ἐρίων διακρίνεται πρὸς ὕφανσιν τῶν λε-
γομένων πλατέων ὑφασμάτων (broad
cloth), ταῦτα δ' εἰσι τὰ γερμανικά, τὰ
τῆς Αὐστραλίας καὶ τὰ τοῦ Ἀκρωτηρίου
τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, Capewool, ἀπο-
καλούμενα· ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα εἶδη
ἐρίων, κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον ἐν χρή-
σει ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς τὰ ἐξ Ὀδησσοῦ καὶ
τὰ ἐκ τῆς Νέας Ζηλανδίας. Τὰ καλλι-
τέρας ὁμῶς ποιότητος ἔρια εἰσι τὰ γερ-
μανικά, τὰ ὅποια μεταχειρίζονται, εἴτε
συμμεμιγμένα μετ' ἄλλων, εἴτε μὴ, πρὸς
κατασκευὴν ἀρίστης ποιότητος ὑφασμά-
των.

Τὰ τῆς Αὐστραλίας ἔρια ὑποδιαίρουν-
ται εἰς πολλὰς ποιότητας, ἐκάστη δ' αὐ-
τῶν ἔχει τὴν ὀνομασίαν τῆς ἐκ τοῦ τόπου
ἐξ οὗ ἐξάγεται. Τὰ ἔρια λ. χ. τοῦ Sy-
dney εἰσι μὲν καλῆς ποιότητος, ἀλλὰ
κατάλληλα μάλλον διὰ τὰ κοινὰ ὑφά-
σματα. Τὰ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς
Ἑλπίδος ἔρια εἰσὶν ὑποδεστέρας ποιότη-
τος τῶν τῆς Αὐστραλίας, ὡς ἀκαθαρτώ-
τερα καὶ μάλλον τὰς ἴνας ἔχοντα βραχυ-
τέρας.

Τὰ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀγορᾷ ἀποστελλό-
μενα ἔρια παρουσιάζουσι τῶντὶ μεγάλην
ποιικιλίαν δι' ἐμὲ ἀποκομίζονται εἰς τὴν
κατάστασιν διετέλου ἀμα ἀπὸ τῶν προ-
βάτων ἀποκοπέντα μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν
λιπώδους οὐσίας· τὰ δὲ πλυμένα, ἀλλὰ
δὲ κεκαθαμένα. Οἱ ἀγορασταὶ τῶν ἐρίων,
πρὸς ὑποδιαίρειν καὶ προσδιορισμὸν τῆς
ποιότητος, τρία τινα συστατικὰ διακρί-
νουσι· πρῶτον καὶ κύριον διακριτικὸν
καλῆς ποιότητος, εἶνε ἡ λεπτότης τῶν
ἰνῶν, (the finess of fibre), ἥς ἀνευ ἀπο-
βαίνει σχεδὸν ἀδύνατος ἡ κατασκευὴ λε-
πτῶν ὑφασμάτων· δεύτερον δ' ἐπίσης συ-
στατικὸν σπουδαῖον, εἶνε τὸ ἀπαλὸν ἢ
μεταξάδες τῶν ἐρίων, καὶ τρίτον τὸ μῆ-
κος τῶν ἰνῶν· τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶνε
ὡσαύτως λίαν οὐσιῶδες, διότι ἐὰν αἱ ἴνες
ὡσι πολὺ βραχέαι, τὰ ἔρια, δὲν εἶνε δυ-
τὸν νὰ κλωσθῶσιν εἰς λεπτὸν νῆμα, τοῦθ'
ὅπερ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν βάρβακος ἀλλὰ
τὸ μῆκος τῶν ἰνῶν τῶν ἐρίων λαμβάνεται
μόνον ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν κατασκευὴν λε-
πτῶν ὑφασμάτων. Ὡσαύτως ἐν τῇ ποιό-
τητι τῶν ἐρίων δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ'
ὄψιν καὶ ἡ μείωσις (φύρα)· διότι τὰ μετὰ
τῆς λιπώδους οὐσίας τῶν προβάτων ἔρια
ἀποβάλλουσι, ὡς εἰκός, ἐν τῇ κατεργα-
σίᾳ τὸ ἦμισυ τοῦ βάρους. Ἐν τοῖς ἐρίοις
ὑπάρχουσι συνήθως περιπεπλεγμένοι διά-
φοροι σπόροι ἐξ ἄγριων φυτῶν καὶ θάμων,
ἐπὶ τῶν ὁποίων τὰ πρόβατα καθήμενα
καὶ βόσκοντα, προστρίβονται, καὶ οἱ ὁ-
πίοι δυσκόλως ἀποσπῶνται.

Ἡ πάλῃσι τῶν ἐρίων ἐν Λονδίῳ ἐνε-
ργεῖται ἐπιτηδῆς ἀνεργθῆν κατά-
στημα, ἐνθα συνέρχονται ἀπὸ ὅλα τὰ
μέρη τῆς Ἀγγλίας ἀγορασταί. Τὰ ἔρια
πυλοῦνται εἰς δέματα ζυγίζοντα ἕκαστον
τρεῖς ἢ καὶ πλείονας στατήρας· καθ' ἑ-
κάστην δ' ἐκτίθενται ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ἐ-
ποθῆν αἱ διάφοροι ποιότητες πρὸς ἐπι-
θεώρησιν ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν, ἡ δὲ πώ-
λησις ἐνεργεῖται καθ' ἑκάστην διὰ δημο-
πρασίας.

Ἐν τῇ ἐριουργικῇ βιομηχανίᾳ ἡ πρώτη
ἐν τοῖς ἐργοστασίοις πρὸς κατεργασίαν
τῶν ἐρίων ἐργασία εἶνε ἡ ὑποδιαίρεισις
αὐτῶν εἰς διαφόρους ποιότητας. Ἡ ἐργα-
σία αὕτη ἀπαιτεῖ ἐπιτηδεύματα καὶ ἐμ-
πειρίαν οὐ μικράν. Ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν
ἐργασίαν ταύτην ἐργάτης, ὀνομαζόμενος
ἄγγλιστι Sorter, ἦτοι ἐριονόμος, ἀνοίγων
τοὺς σάκκους τῶν ἐρίων καὶ λαμβάνων
ποσότητά τινα ἐξ αὐτῶν, ἐναποθέτει ἐπὶ
τῆς ἐνώπιόν του τραπέζης, ἐφ' ἧς δια-
χωρίζει τὰς διαφόρους ποιότητας ἀναλό-
γως τῆς λεπτότητος καὶ τοῦ μήκους τῶν
ἰνῶν. Τρία δὲ εἶδη ἀποκαλούμενα, πρῶτα,
δύετα, καὶ τρίτα, (primes, seconds
καὶ thirds), εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν
χρῆσει. Μετὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην, τὰ
ἔρια συναθροίζονται ἐντὸς σάκκων καὶ ἀ-
ποστέλλονται εἰς τὸ Βαρφεῖον ἐν αὐτῷ δὲ,
πρῶτον βαρφεῖσι, δέον νὰ καθαρῶσιν
καὶ πλυθῶσιν ὅπως ἐκβληθῇ ἐξ αὐτῶν τὸ
ἐκ τῶν προβάτων λιπώδες ἢ δ' ἐργασία
αὕτη ἐνεργεῖται διὰ χημικῆς τινος σκευα-
σίας, μετὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἔρια εἰσὶν ἐ-
τοιμα πρὸς βαφήν, ἥτις ὁμῶς δυνατὸν

καὶ νὰ ἀναβληθῇ μέχρι τῆς κατασκευῆς
τοῦ ὑφάσματος. Ἐν τῇ πρώτῃ περιστά-
σει τὸ ὑφάσμα καλεῖται Wool dyed, ἦτοι
ἐξ ἐρίων βαβαμμένον, ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ,
piece dyed, ἐξ ὑφάσματος βαβαμμένου.
Μετὰ δὲ τὴν ἐκβαφήν αὐτῶν τίθενται
ἐπὶ μηχανῆς Twilly Devil ἢ Tucker
ἀποκαλουμένης, καὶ τῆς ὁποίας σκοπὸς
εἶνε ν' ἀνοίγῃ τὰ ἔρια καὶ ἐκβάλῃ τὸ
πλεῖστον τῶν ἀκαθαρσιῶν καὶ τῆς κό-
μης αὐτῶν. Ὁ μηχανισμὸς οὗτος σύγ-
κειται ἐξ ἐνὸς μεγάλου κυλίνδρου μετὰ
μεγίστης ταχύτητος περιστρεφόμενου, ἐπὶ
τοῦ ὁποίου εἰσι προσκεκολλημένοι σιδηροὶ
ὄδοντες τριῶν δακτύλων μήκους καὶ ἀνα-
λόγου πάχους, δι' ὧν τὰ ἔρια ἀνοίγονται,
ἀποβάλλοντα συγχρόνως μέγα μέρος τῶν
ἀκαθαρσιῶν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς
ἐργασίας ταύτης δέον νὰ συλλεχθῶσι τὰ
ἐν τῇ μηχανῇ ταύτῃ ἔρια, καὶ καθαρῶ-
σθαι ἐκ τῶν τυχόν σπόρων, τεμαχιῶν
σχοινίου καὶ ἄλλων ἐτερογενῶν οὐσιῶν
πρὸς τούτους ἀνάγκη νὰ διαχωρισθῶσι τὰ
διαφόρου χρώματος ἔρια, τὰ ὅποια ἀτε-
λῶς ἐβάφησαν ἐν τῷ βαρφεῖῳ. Ἡ ἐργασία
αὕτη ἐτελεῖται μέχρι τινός, καὶ νῦν ἐν
τῆσιν ἐπιουργείοις ἐνεργεῖται ὑπὸ γυναικῶν
καθημένων ἐνώπιον χαμηλῆς τραπέζης
συνισταμένης ἐκ συρμάτων παραλλήλων
διατεθειμένων καὶ ἀπεχόντων ἀλλήλων
ἐξ ἴσου, ὥστε νὰ διέρχεται δι' αὐτῶν ὁ
κοινοῦτος καὶ αἱ ἐναπολειφθεῖσαι ἀκα-
θαρσίαι. Μία ἐπιτηδεῖα ἐργάτης δύναται
νὰ συλλεξῇ καὶ καθαρῶσιν εἰκοσι λίτρας
ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἐργα-
σίας ταύτης προερχομένη βραδύτης καὶ
ἀπώλεια χρόνου ἀντικατέστη ὑπὸ εὐφυοῦς
τινος ἐφευρέσεως μηχανισμοῦ ἢ ἐφευρέσεως
δὲ τοιαύτης μηχανῆς συλλεγοῦσης καὶ
καθαίρουσης ταυτοχρόνως τὰ ἔρια, ὀφεί-
λει εἰς τὸν βρετανὸν Sykes ἐξ Hudders-
field ὁ μηχανισμὸς οὗτος εἶνε γυνωστὸς
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Bworing Machine
καὶ διατελεῖ ἤδη ἐν μεγίστῃ χρῆσει ἐν
Ἀγγλίᾳ, ἀντικαταστήσας τὴν διὰ τῆς
χειρὸς ἀτελῶς καὶ λίαν βραδέως γενομέ-
νην ἐργασίαν. Ὁ μηχανισμὸς οὗτος οὐ
μόνον καθαρῶσι τὰ ἔρια, ἀλλ' ἀνοίγων
αὐτὰ, τὰ καθιστᾷ ἐλαφρὰ καὶ κατάλληλα
διὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην ἐργασίαν· διὰ
τοῦ μηχανισμοῦ δὲ τούτου δύναται νὰ
καθαρισθῶσι καὶ προετοιμασθῶσι πενή-
κοντα λίτραι ἀνὰ πᾶσαν ὥραν.

Τὰ ἔρια οὕτω προετοιμασθέντα, ἵνα
κατεργασθῶσι καλῶς, δέον νὰ ἐλαιωθῶσιν,
ἦτοι νὰ ἐπιχυθῇ ἐπ' αὐτῶν ἀνάλογος πο-
σότης κοινῷ ἐλαίῳ. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐνε-
ργεῖται ἐπὶ λιθίου ἐδάφους, ἐφ' οὗ ἡ
ποσότης τῶν κατεργασθησομένων ἐρίων
ἐπιτίθειται εἰς ἴσα στράματα· καὶ ἐφ' ἐνὸς
ἐκάστου ἐπιτίθειται ἐλαῖον, εἴτε διὰ τῆς
χειρὸς, εἴτε δι' ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέν-
τος δοχείου· ὡς ὅρος δὲ ἀναλογίας τοῦ
καταναλισκομένου ἐλαίου λαμβάνονται
εἰκοσι λίτραι ἐλαίου ἐπὶ ἐκάτον λίτρῶν
ἐρίων, ἦτοι 20 0/0. Ἀφροῦ τὰ ἔρια ἐλαιω-
θῶσι, θέτουσιν αὐτὰ ἐπὶ τῆς προηγηθείσης
μηχανῆς Twilly Devil, πρὸς ἐντελὴ ἀ-
νάμιξιν τοῦ ἐλαίου μετὰ τῶν ἐρίων. Μετὰ
τὴν προηγηθείσαν προετοιμασίαν τὰ ἔρια

εἰσὶν ἐτοιμα ὅπως ὑποσῶσι τὴν διὰ τῶν
προπαρασκευαστικῶν κλωστικῶν μηχανῆ-
μάτων κατεργασίαν. Καὶ ἐν πρώτοις ἐ-
λαιωμένα ἤδη ἔντα τὰ ἔρια, τίθενται ἐπὶ
μηχανῆς Scribbler, ἀποκαλουμένης καὶ
ἥτις κατ' ἀρχὴν δὲν διαφέρει πολὺ τῆς
τοῦ βάρβακος Card ἢ Carding Engine·
διὰ τῆς μηχανῆς ταύτης τῶν ἐλαιωμένων
ἐρίων διερχομένων ἀπαξ, ἐνίοτε δὲ δις, τρίς
καὶ τετράκις, ἀναλόγως τῆς ποιότητος
αὐτῶν, αἱ ἴνες αὐτῶν ἀνοίγονται καὶ δια-
χωρίζονται λαμβάνουσι δὲ καὶ τὴν πρῶ-
τὴν προπαρασκευαστικὴν μορφήν κλώσεως,
ἥτις ὁμῶς στερεῖται ἰσχύος, ἐνεκα ἐλλεί-
ψεως περιστροφῆς (στρήψιμον twisting),
τοῦθ' ὅπερ ἐπιτυγχάνεται διὰ τινος ἄλ-
λης μηχανῆς, Slubbing-Billy ἀποκαλου-
μένης, καὶ ἥτις κατ' ἀρχὴν δὲν διαφέρει
πολὺ τῆς τοῦ βάρβακος Slubbing καὶ ἡ
ὁποία ἐν τοῖς πλείστοις ἐργοστασίοις ἀντι-
κατέστη ὑπ' ἄλλης οὐχὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν
ἐφευρεθείσης Condenser, ἦτοι συμπυκνω-
τικῆς ἀποκαλυπτικῆς. Διὰ τοῦ πολυσύνθε-
του δὲ τούτου ἄλλ' εὐφυστάτου μηχανι-
σμοῦ τὰ ἔρια λαμβάνουσι ἅπασαν τὴν ἀ-
παιτομένην προπαρασκευαστικὴν κλώσιν
καὶ εἰσὶν ἐτοιμα ὅπως ὑποσῶσι καὶ τὴν
τελευταίαν ἐντελὴ κλώσιν διὰ τῶν αὐτο-
κινήτων καλουμένων ἀτράκτων (Self-A-
cting-Mules).

Ἐκτελουμένης οὕτω διὰ τῶν ἀνωτέρω
συνοπτικῶς ἐκτεθέντων μηχανισμῶν τῆς
κλωστικῆς τῶν ἐρίων, ἀπαιτεῖται ἤδη ἡ
προπαρασκευαστικὴ πρὸς ὕφανσιν ἐργα-
σία.—Ἡ ὑφαντικὴ τῶν ἐρίων δὲν δια-
φέρει πολὺ τῆς τοῦ βάρβακος· τὰ κλώ-
σθέντα ἔρια προετοιμάζονται εἰς στήμονα
καὶ εἰς κρόκην (ὄραδι) καὶ στήμων μὲν
λέγεται ἡ κατὰ μῆκος ἐν τῷ ἱστῷ τίθε-
μένη κλωστή, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ μῆκος
τοῦ ὑφάσματος· κρόκη δὲ λέγεται ἡ διὰ
τῆς κροκίδος (σαίτας) διερχομένη κατὰ
πλάτος τοῦ στήμονος κλωστή καὶ ἥτις
ἀποτελεῖ τὸ πλάτος τοῦ ὑφάσματος.
Τὸ νῆμα τὸ ἀπαρτίζον τὸν στήμονα
προτοῦ νὰ τεθῇ ἐν τῷ ἱστῷ πρὸς ὕφαν-
σιν, ἀνάγκη νὰ προαλειθῇ διὰ πολλοῦ
(κόλλας) μίγματος ἐξ ἀλεύρου καὶ ἄλ-
λων χημικῶν ἐνώσεων. Ἡ εἰδικὴ δ'
αὕτη ἐργασία ἐνεργεῖται δι' ἰδικαιτέρου
μηχανήματος, Sizing Machine, ἀποκα-
λουμένου. Ἡ διὰ κόλλας προπαρασκευῆ
τοῦ στήμονος, ἡ κοινῶς λεγόμενη κόλλας-
ρίσμα, ἀγγλιστὶ δὲ Sizing, οὐ μόνον ἀ-
ναγκαῖα ἀλλὰ καὶ ἀναπόφευκτὸς ἐστὶ καὶ
ἐν τῇ τοῦ βάρβακος· διότι διὰ τῆς προ-
ετοιμασίας ταύτης ὁ στήμων καθίσταται
κατάλληλος, ἀποκτώσας τῆς κλωστῆς ἐ-
λαστικότητά τινα, πρὸς ὕφανσιν. Τὰ ἐν-
τέως ἰσοτῆς κατεργαζόμενα ὑφάσματα δέον
νὰ καθαρῶσθαι κατόπιν ὅπως ἐκβληθῇ τὸ
κατὰ τὴν κλωστικὴν ἐργασίαν ἀπορρο-
φθῆν ἐλαῖον· ἡ ἐργασία αὕτη ἐπιτυγχά-
νεται διὰ μηχανῆς Fulling Machine ἀ-
ποκαλουμένης καὶ συνισταμένης ἐκ κυ-
λίνδρων, δι' ὧν τὸ ὑφάσμα διερχόμενον
πίεζεται, καὶ διὰ τοῦ προηλειμμένου ὕ-
γρου σάπωνος καθαρῶσθαι.
Αἱ κλωστικαὶ καὶ ὑφαντικαὶ τῶν ἐρίων
μηχαναί, ἀπλοποιηθεῖσαι διὰ τῶν τε-

λευταίων εφευρέσεων έτροποποιήθησαν και επί τσοπούτον έτελειοποιήθησαν, ώστε ένφ πρό πολλών έτών πολλοί και πολυσύνθετοι μηχαναί άπητούντο προς κατεργασία των έριών, ήδη δι' όλίγων και μάλλον άπλών μηχανισμών ή κατεργασία αυτών έντελέστερον και ταχύτερον έπιτυγχάνεται. Παράδοξόν δ' εις τινας ίσως φανή, ότι ένφ αι τρέχουσαι τιμαί των άκατεργάστων έριών συγκρινόμεναι προς τας των παρελθόντων έτών, εισίν ανώτεραι, τά εξ αυτών ύφάσματα καιτοι ήδη καλλιτέρας ποιότητος παλουονται ευθηνότερον. Η διαφορά αυτη προκύπτει εκ της τελειοποιήσεως των μηχανών, δι' ης ου μόνον έπηυξήθη ή παραγωγή, αλλά και ή ποιότης των ύφασμάτων τά μέγιστα έβελτιώθη διότι οι έργοστασιάρχαι κερδαινόντες ήδη περισσότερο παλουσι και εις συμφορώτερας τιμας τά προϊόντα της βιομηχανίας των.

Ένταύθα δέν ήθελεν είναι ίσως περιτόν να έπαναλάβωμεν ό,τι και έν τη τελευταία περι λινοβιομηχανίας έν Άγγλία διατριβή ήμών, καταχωρισθείση πρό τινος έν τφ ανά χειρας περιοδικφ άνεφερομεν, ότι ή τελειοποιήσις των μηχανημάτων έν γένει και ή πρόδος των τεχνών και ή μετ' αυτών συναφεια της χημείας, ου μόνον ήλλοίωσαν τας ποιότητας των ύφανσίμων ύλών και έπομένως των ύφασμάτων έν γένει, αλλά συνεπέφερον και την νοθείαν αυτών καθότι ένφ άλλοτε ήδύνατό τις άδιστάκτως να ειπη ότι ήγόρασαν εκλεκτήν ποιότητα λινών ύφασμάτων, ή μεταξωτών ή μαλλινών, ήδη και ή μάλλον πεπειραμένος και εξήσχημένος οφθαλμός ειδήμονος δυνατόν ν' άπατηθή διότι ή χημεία κατώρθωσε δια των διαφόρων ούσιών, δια της διαλύσεως και ένώσεως αυτών να εξομοιώση τον μεν βάμβακα τφ έριώ, το δε λινόν τή μεταξή αγοράζων δε τις σήμερα μαλλίνα ύφάσματα και πεπεισμένος ίσως ότι ταύτα εισίν εξ άγνώων και εκλεκτής ποιότητος έριών, δι' άνάλυσεως χημικής μόνον θα πεισθί ότι ταύτα δέν έμπεριέχουσιν, ειμή κατά το ήμισυ, τούλάχιστον κατά το έν τρίτον βάμβακα, όστις μάλιστα διευκολύνει την ύφανσιν των μαλλινών ύφασμάτων, δια τούτο και έν τη κλωστική των έριών άπαράιτητος καθίσταται ήδη ή συνανάμιξις μικράς ποσότητος βάμβακος μετά των κατεργαζομένων έριών. τούτ' αυτό συμβαίνει και εις τά μεταξωτά ύφάσματα, περιέχοντα ικανήν ποσότητα λινού δυναμένου να εξομοιωθί τή μεταξή δια χημικής οδοϋ.

Περαινομεν την μικράν ταύτην περι έπιουργικής βιομηχανίας διατριβήν, καθ' όστι δέν σκοπούμενα έκθέσωμεν έν λεπτομερεία τά καθέκαστα της σπουδαιάς ταύτης βιομηχανίας, όπερ δύσκολον, διότι ουτε ό χρόνος, ουτε ό χωρος επιτρέπουσιν ήμιν τούτο, άλλ' άπλως ήθελήσαμεν να μεταδώσωμεν τοις νόημοσιν άναγνώσταις της Έβδομάδος περιληπτικήν και βραχείαν έκθεσιν, έλπίζοντες ότι, κατά το φιλοσοφικόν λόγιον και λόγοι σκιά των έργων εις, θέλουσιν έπιληφθί πολλοί των παρ' ήμιν

κεφαλαίουων και έπιχειρηματιών άκριβοστέρας και συντονωτέρας μελέτης επί του σπουδαίου τούτου άντικειμένου της πλουτολογίας, ήτις από τινος χρόνου άπασχολει έστω και μικρόν, τό πνεϋμα των πρακτικωτέρων και θετικωτέρων οδών τραπεντων κεφαλαίουων της πατρίδος, οτι τινες βεβαίως μεγάλως και τον τόπον θα εύεργετήσωσιν εισάγοντες τοιούτου ειδους βιομηχανίας, ών ό τόπος διψά, και έαυτούς θα ώφελήσωσι και ύλικώς και ήθικώς, άποφεύγοντες την κυθείαν και τας χρηματιστικάς διακυμάνσεις του Χρηματιστηρίου, ου θύμα έγένοντο εσχάτως πολλοί των παρ' ήμιν κεφαλαίουων.

N. ΣΑΡΟΚΙΑΔΗΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Τίς πρώτος έλαχε την ιδέαν του καταρτισμού λεξικού ;

Κατά πάσαν πιθανότητα, ό Έρασμος, αυτός έκείνος, όστις συνέγραφε τον περίφημον: Πανηγυρικόν της Μωρίας. Ο Έρασμος διέμνε τότε, κατά τό 1500, έν Παρισίοις, όπου εξέδωκε μικράν συλλογήν παροιμιών και άποφθεγμάτων τυχούσαν εξαίρετον ήπδοχής παρ' τφ δημοσίω. Η δημοσίευσίς του τομίδιου τούτου άπέβη ή εύτυχία του έκδότου αυτού βιβλιοπώλου. Τό κατάστημά του δέν έκένουτο, έγινοντο δ' άνάρπαστοι έκδόσεις επ' έκδόσεων. Αι νεώτεραι έκδοται δημοσιεύοντο έπηυξημένα: και επιδιωρθωμένα, ούτω δε τό βιβλίον μετά τινα χρόνον, από μικράς και άτελους συλλογής, κατίστη όγκώδες εις μέγα σχήμα και δια μικροσκοπικών χαρακτήρων έκτυπωμένον σύγγραμμα.

Η έπιτυχία του συγγράμματος τούτου του Έρασμου ήπηρεσε μεγάλη. Ούδέποτε μέχρις έκείνης της έποχής βιβλίον, έγινετο δικτόν μετά ζωηρότερου ένθουσιασμού. Ο πάπας αυτός, διαβαίνοντός ποτε του συγγραφέως: έν Ρώμης, έσπευσε να τον χαιρετίση μετ' όλων των καρδιναλίων, και των επισκόπων του. Ητο πράγματι τό βιβλίον, έν φ εύρε θέσιν δλόκληρος ή άρχαιότης, — αι σκέψεις της, τά άποφθέγματά της, αι παροιμίαι της. Ο Ραβελαι έλεγε περί αυτού: «Είς τό εργασιώριον της Αθηνάς πάντες προστρέχουσιν να συμβουλευθώσιν αυτό — ως συμβουλευονται τοις σιβυλλείοις χρησμούς».

*

Παρά του; κυρίως άσχολουμένους εις έργον τι, τοις ειδικώς εις τούτο άφιερουμένους, άπάρχουσιν έκείνοι, όστινες έκ κλίσεως, περιέργως, ουνοικιόνται βαθμηδόν προς τούτο πολλάκις δι' άποβαίνουσι δεξιολ και χρησιμώτατοι αυτού θεράποντες.

Τοιούτοις έρασιτέχνης, και έκ των μάλλον άξιων προσοχής, εις και ό πρό έτών θυρωρός του άστρονομείου της Μασσαλίας, του όποιου τό όνομα, τόσα έχον δικαιώματα επί της δημοτικότητος, ήμπόδιαν να διασωθί μέχρις ήμών τα κεινός φθόνος και αντιζηλία.

Ο έσημος ούτος υπάλληλος του άστρονομικού ιδρύματος της Μασσαλίας τακτοποιών και ένασχολούμενος καθ' έκάστην περι τά άστρονομικά όργανα, ήρξάτο να ενδιαφέρηται ζωηρότατα ύπερ των ουρανίων παρατηρήσεων, δέν παρήρηχο δ' έσπέρα χωρίς να έκτελέση την τακτικήν των άστερών έπιθεώρησιν του. Νόητα τινά δε, επί τέλους, ήδυνήθη να παρατηρήση και πλανήτην τινά, όν ουδεις πρό αυτού είχεν ίδει. Την άνακάλυψιν του ταύτην ό θυρωρός άνεκοίνωσε προς τον άστρονόμον της όπηρεσίας, όστις την έπομένη άνέφερε τό γεγονός εις τον διευθυντή του άστροσκοπίου. Ο διευθυντής ήκουσε την άπάντησιν μετ' μεγάλης δυσπιστίας.

— Πώς... ό θυρωρός άνεκάλυψε πλανήτην; Ηναγκάσθη, έν τούτοις, να άποδεχθί τό βέβαιον του πράγματος και να προσέση τον άστέρα εις τον πλανητικόν χάρτην. Δέν ειχε προφθά-

σει όμως να έγγράφη αυτόν, και ίδού ό θυρωρός διακαλύπτει και δευτέρον πλανήτην, τούτον μάλιστα μετά δουροφόρων. Την φοράν ταύτην ή άνακάλυψις έγινετο γνωστή και εις τοις ανώτεροισ κυβερνητικοίς κύκλοις, ό διευθυντής δε τού άστροσκοπίου έδέχθη έκείθεν έρωτικά πως συγχαρητήρια δια την διορατικότητα του θυρωρού του. Η τοιαύτη της όποθέσεως φάσις ουδόλλως εδηρέστησεν εις τον διευθυντήν, όστις και προσκαλέσας τον θυρωρόν, μετ' αυστηράν έπιτίμησιν δια την διαγωγήν του! απέβαλεν αυτόν του καταστήματος.

Ούτω; έλησμονήθη μεν τό όνομα του εβτοχού; άστροσκοπίου, άκόλως δ' ίσως και ή έπιστήμη πολύτιμον θεράποντα.

*

Άρχαία άνέκδοτα.

Αιούνης; ό κυνικός φιλόσοφος, την εις Αθήνας έκ Κορίνθου και κάλυ έν Κορίνθον έκ Θεσών μετάβασιν αυτού παρέβαλλε τας; του μεγάλου βασιλέως; έαρος μεν έν Σούσοις και χειμώνος έν Βαβυλώνη, θέρους δ' έν Μηδίη τας διατριβας ποιούμενου.

— Αντιθένης ποτέ υπό πονηρού έπαινούμενος; Αγωνιστή, έφη, μή τι κακόν έργασμαι.

*

Μεταφθ θλαμηπόλων;

— Πώς τά πής, Μαρία, με την καινούργια κυρία σου;

— Ούμ! έτσι και έτσι.

— Μπα! αυτη εις τέρφ καλή, σου δίνει όλα της τά καλή φορέματα.

— Μάλιστα μου τά δίνει, όταν περάση ή μόδα των!

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

36

Την κεφαλήν μου άν μεταβάλης.

Άμέως; καύω τοις άσπαρμούς;

Και τας παλάμους θ' άποκόψης;

Απ' των άνθρώπων τοι; θρησκείας;

37

Αν με τό δλον τρέφεται ό σκύλος; πεινασμένος με τό μισό δίδεται άσπλάγχνος; ό καυμένος.

Πλην τί σημαίνει τό λοιπόν;

αυτό σημαίνει: δ... λοιπόν.

(Τφ έκ των συνδρομητών ήμών πέμφοντι την ώραιότεραν μετάφρασιν σωρηθήσεται έν αντίτυπον των «Εδώ κ' έκεί» του κ. Χ. Αννίνου).

ΕΙΣ ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΙΟΝ

Ami commode, ami nouveau.

Qui, contre l' ordinaire usage,

Reste a l' écart quand il fait beau,

Et se montre les jours d' orage

E. SCRIBE

ΛΥΣΕΙΣ

34. Υπό Ααίς — όπολις. — 35. Εισόδω (είσδύω. Είς — δύω).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Α. Κ. Χ. Σέρρον. Έχετε δικαίον, όπουργετον του αζματος; δέν άνωμάσθη τό του Γενναίου Κολοκοτρώνη, άλλ' τό πρό' αυτού, προκτειρόμενον υπό του Α. Μικούλη. — κ. Ν. Κ. Π. Όδησών «Εδώ κ' έκεί» άπεστάλη άντίτιμον δρ. 4. — κ. Δ. Γ. Καρ. Πειραιά ποιήμα φωατον άλλ' ουχι κατάλληλον δια την «Έβδομάδα». — κ. Κ. Ι. Χ. Αλεξανδρείαν ζητηθέντα άπεστάλησκυ ταχυδρομική άταξία άντίτιμον εις κ. Πετρόπουλον παρ' τή έφημερ. «Τηλεγράφω». — κ. Δ. Ζαγγαράδην, Αλεξανδρείαν. Συνδρομή έλήφθη εβχαριστοδμεν. — κ. Σ. Ζωγιών. Εικών άπεστάλη και έδωκ. — κ. Σ. Μιχ. Όλ. Γαλάζιον. Φύλλα άπεστάλησαν. — κ. Α. Δ. Α. Βραβλάν' φύλλα άπεστάλησαν.